

РЭСТАЎРАЦЫЯ
ЎСМЕШКІ

9

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

Родная газета на роднай мове

ЗВЯЗДА

27 ЖНІЎНЯ 2024 г.

АЎТОРАК

№ 166 (30300)

ТУТ ПАЧЫНАЎСЯ
МЕНСК

13

ЦЫТАТА ДНЯ

Аляксандр ЯРАШЭНКА,
кіраўнік адміністрацыі
Кітайска-беларускага
індустрыяльнага парка
«Вялікі камень»:

«Уступленне Беларусі ў ШАС — гэта не проста значная, а эпохальная падзея. Мы, пашыраючы ўзаемадзеянне, маем магчымасць пастаўляць тавары, якія вырабляюцца ў Беларусі. Цяпер у нас каля 20 краін, куды мы пастаўляем сваю прадукцыю, але бачым і перспектывы пашырэння рынкаў збыту. Урадам пастаўлена задача ў сярэднетэрміновай перспектыве дасягнуць экшарт прадукцыі, тавараў і паслуг да паўмільярда долараў. Для нас гэта высокая планка, але мы маем намер яе дасягнуць, у тым ліку з улікам удзелу ў ШАС».

Чысціня пад кантролем

Фота: Вітэрапа ІІАМНБ/АБРА

На прадпрыемстве «БелАсептыка» вырабляюць вельмі запатрабаваную прадукцыю — прафесійныя антысептыкі, дэзынфіцыйныя, мыйныя,

ачышчальныя сродкі, якія на сёння ў многіх людзей асацыіруюцца ні больш ні менш з уласнай бяспекай. Таму і кантроль за якасцю і нават за маркі-

роўкай на ўпакоўцы павінен быць асаблівы. Яго і ажыццяўляе дзірэктар медыцынскіх прэпаратаў Аксана ЗАРЭЦКАЯ.

КОРАТКА

- Намінальная налічаная сярэдняя заробатная плата работнікаў Беларусі ў ліпені 2024 года склала Br2355,1.
- У Беларусі завяршылася сям'я азімага рапсу.
- Беларусь па пашыраным бязвізе часцей за іншых наведваюць грамадзяне Германіі, Эстоніі і Італіі.
- Найбуйнейшы банк краіны за 7 месяцаў гэтага года накіраваў на крэдытаванне ініцыятыў малага і сярэдняга бізнесу больш за 2,2 млрд рублёў.
- У Кітайска-беларускім індустрыяльным парку «Вялікі камень» адкрылі завод па вытворчасці ацяпляльнага абсталявання.
- Каманда АМАПа ГУУС Мінгарвыканкама заняла першае месца на міжнародных спаборніцтвах па тактычнай стральбе ў Расіі.

Па сутнасці справы

Новыя веды — у абноўленых школах!

Карэспандэнты «Звязды» пацікавіліся, як змяніліся ўстановы адукацыі да навучальнага года. Менш чым праз тыдзень навучэнцы школ і каледжаў, студэнты зоймуць свае месцы ў класах і навучальных аўдыторыях, дашкаляты — у садаўскіх групах. Да заняткаў прыступяць каля 1 мільёна 85 тысяч навучэнцаў, у тым ліку 115 тысяч першакласнікаў. А для школ і іншых навучальных устаноў сённяшнія дні — час наводзіць канчатковы глянец. Асноўныя работы ўжо завершаны, школы атрымалі зацверджаныя пашпарты гатоўнасці, і асноўны клопат цяпер — стварыць для вучняў па-сапраўднаму незабыўнае свята ведаў. Для дзяцей гасцінна расчыняць дзверы 2,6 тысячы устаноў агульнай сярэдняй адукацыі. Да 2 верасня ў Беларусі будуць здадзены чатыры новенькія сучасныя школы — у Мінску, Салігорску, Віцебску і ў прыстальчнай вёсцы Копішча. Яшчэ тры новабудовы ўступяць у строй да канца 2024 года. У 2024/2025 навучальным годзе будуць працаваць 3,7 тысячы дзіцячых садкоў, выхаванцамі якіх стануць 355 тысяч малых. Яшчэ адна добрая навіна: з 2 верасня да харчавання па новых нормах далучацца астатнія 506 школ краіны, то-бок здаровым і смачным школьным харчаваннем будуць забяспечаны ўсе беларускія школы.

СТАР. 4-5

Спажывец

АЛЬФА І АМЕГА ЗДАРОЎЯ

Рапсавы алей як эліксір даўгажывання

Поліненасычаныя тлустыя кіслоты дыеталагі называюць неазменнымі: гэтыя рэчывы не сінтэзуюцца ў нашым арганізме. Пры гэтым іх недахоп — а часцей не хапае сучаснаму чалавеку амега-3 — вядзе да розных фізіялагічных і біяхімічных парушэнняў.

Эвалюцыйна ў харчаванні дарослага чалавека закладзена патрэба арганізма ў амега-3 на ўзроўні 1-2 грамаў у суткі, у залежнасці ад полу і ўзросту. Але за апошнія стагоддзі адбыліся істотныя змены ў структуры харчавання і паўсядзённым меню чалавека, якія прывялі да дэфіцыту гэтага рэчыва ў нашым рацыёне.

Эвалюцыйна ў харчаванні дарослага чалавека закладзена патрэба арганізма ў амега-3 на ўзроўні 1-2 грамаў у суткі, у залежнасці ад полу і ўзросту. Але за апошнія стагоддзі адбыліся істотныя змены ў структуры харчавання і паўсядзённым меню чалавека, якія прывялі да дэфіцыту гэтага рэчыва ў нашым рацыёне.

СТАР. 8

ISSN 1990 — 763X

9 771990 763008

Важна

У Беларусі з'явіцца базава сацыяльна тарыф на сотаваю сувязь для насельніцтва

Прэзідэнт Беларусі 26 жніўня падпісаў Указ № 335 «Аб аказанні паслуг сотавай рухомай электрасувязі»

У мэтах павышэння даступнасці сотавай сувязі, у тым ліку ў сельскай мясцовасці, кіраўніком дзяржавы прынята рашэнне аб устанавленні абавязковых для сотавай аператару патрабаванняў да якасці і ахопу паслуг, што аказваюцца. Пры парушэнні гэтых патрабаванняў сотава аператар будзе прыцягнуты да адказнасці.

У адпаведнасці з дакументам сотава аператары ў абавязковым парадку павінны будзе

накіроўваць частку прыбытку на будаўніцтва новых вышак, мадэрнізацыю дзеючых аб'ектаў і іншыя меры па развіцці сетак сотавай сувязі, што даць магчымасць павялічыць зону пакрыцця і ўстойлівасць сігналаў.

Акрамя таго, указам прадугледжваецца ўвядзенне для насельніцтва базавага сацыяльнага тарыфу, кошт якога будзе знаходзіцца пад кантролем дзяржавы і які стане даступным для ўсіх катэгорый грамадзян.

Беларускае грамадзянства атрымалі 243 чалавекі, у тым ліку 23 непаўналетнія

Прэзідэнт Беларусі 26 жніўня падпісаў Указ № 336

аб прыёме ў беларускае грамадзянства 243 чалавекі, у тым ліку 23 непаўналетніх

Гэта людзі, якія прыбылі ў Беларусь на пастаяннае жыхарства больш за пяць гадоў таму. Яны паспяхова працуюць у сельскай гаспадарцы, будаўніцтве, транспартнай галіне, у сферы паслуг і гандлю, у галіне медыцыны і сістэме адукацыі. Многія тут стварылі сем'і.

У ліку прынятых у грамадзянства — асобы, якія прыбылі з Азербайджана, Арменіі, Грузіі, Ірана, Казахстана, Лівана, Малдовы, Расіі, Туркменістана, Узбекістана, Украіны і іншых дзяржаў.

Супрацоўніцтва

Бізнес — справа жаночая

Беларуская дэлегацыя на чале са Старшынёй Савета Рэспублікі Наталляй Качанавай накіравалася ў Рэспубліку Узбекістан з афіцыйным візітам, падчас якога адбудзецца Другі ўзбекска-беларускі жаночы бізнес-форум, паведамлілі ў прэс-службе Савета Рэспублікі. Асноўная частка беларускай дэлегацыі — жанчыны-прадпрыемальніцы.

У першы дзень пройдзе шэраг тэматычных секцый зыходзячы з асноўных кірункаў супрацоўніцтва Беларусі і Узбекістана: машынабудаванне, лёгкая прамысловасць, сельская гаспадарка, хімія і дрэваапрацоўка, медыцынскія і адукацыйныя паслугі, турызм. Асноўнай мэтай секцыйных пасяджэнняў — прадэманстраваць наш

эканамічны патэнцыял, зацікавіць ва ўстанавленні новых кантактаў.

У другі дзень форуму адбудзецца пленарнае пасяджэнне. Прадугледжваецца таксама арганізацыя выстаўкі прадукцыі беларускай вытворчасці. У экспазіцыі прымуць удзел больш за 50 прадпрыемстваў і арганізацый.

У рамках форуму плануецца падпісанне камерцыйных кантрактаў і дакументаў аб супрацоўніцтве. У Саўеце Рэспублікі нагадалі аб выніках Першага беларуска-ўзбекскага жаночага бізнес-форуму: падпісана 14 мемарандумаў і пагадненняў аб супрацоўніцтве, уключаючы пагадненне аб стварэнні сумеснай гарбарна-абутковай вытворчасці, заключана 15 кантрактаў на больш як €90 млн, або 350 млрд узбекскіх рублёў.

Кантэкст

«Беларусь ніколі не была агрэсарам»

Але мы павінны быць упэўнены ў бяспецы нашых людзей

МЗС Украіны на сайце ведамства апублікавала заяву аб нібыта недружалюбных дзеяннях Рэспублікі Беларусь. Украінскае знешнепалітычнае ведамства сцвярджае, што наша краіна быццам бы пад выглядам вучэнняў засяроджае войскі на дзяржаўнай граніцы. Па меркаванні ўкраінскіх дыпламатаў, правядзенне вучэнняў на граніцы непадальк ад Чарнобыльскай АЭС стваряе пагрозы для бяспекі Украіны і міру ў цэлым. Міністэрства абароны Беларусі раней паведамляла аб перакідванні сіл і сродкаў на паўднёвы напрамак па даручэнні Прэзідэнта і Галоўнакамандуючага Аляксандра Лукашэнкі.

Як падкрэсліў у размове з карэспандэнтам газеты «Звязда» старшыня Пастаяннай камісіі па правах чалавека, нацыянальных адносін і сродках масавай інфармацыі Палаты прадстаўнікоў Мікалай БУЗІН, Узброеныя Сілы Беларусі былі прыведзены ў вышэйшую ступень боегатоўнасці і перакінуты да дзяржаўнай граніцы пасля таго, як украінскія беспілотныя лятальныя апараты парушылі нашу граніцу. «Цудоўна разумею абста-

ноўку на гэтым напрамку і ніякім чынам не хочам эскаляцыі, — звярнуў увагу дэпутат. — Аднак любое дзеянне павінна быць узаемным. Зацікаўленасць украінскага боку будзе разгледжана нашымі кампетэнтнымі органамі, і будзе прынята адэкватнае рашэнне. Але мы павінны быць упэўнены ў бяспецы нашай дзяржавы. Мы павінны быць упэўнены ў бяспецы нашых людзей. Мы разглядаем украінцаў як людзей, з якімі можна размаўляць. Гэта людзі, якія дзесяцігоддзямі жылі і працавалі з намі. Адэкватныя адносіны павінны быць з боку Украіны. Мы ніколі не былі і не будзем агрэсарамі».

Па словах парламентарыя, пытанні, звязаныя з добрасуседскімі адносінамі, ніколі не сыходзілі з поля зроку Рэспублікі Беларусь. «Ніхто не можа нас абвінаваць у тым, што мы дрэнна адносімся да сваіх суседзяў, — падкрэсліў Мікалай Бузін. — Што датычыцца заявы украінскага боку, гэта чарговая інфармацыйная нагода і спроба перакласці праблему з хворай галавы на здаровую. Рэспубліка Беларусь ніколі не была агрэсарам. Мы выключна адказваем на неадэкватныя дзеянні з любога боку ў адносінах да сябе».

Вераніка КАНЮТА.

Канструктыўны дыялог

СІСТЭМНАСЦЬ У РАБОЦЕ І ЗАДЗЕЙНІЧАННЕ ПАТЭНЦЫЯЛУ ДЭПУТАТАЎ

Аб чым Старшыня Палаты прадстаўнікоў Ігар СЕРГЯЕНКА гаварыў на сустрэчы з кіраўнікамі рэспубліканскіх СМІ

Перш чым прыступіць да абмеркавання пытанняў, якія датычацца ўдасканалення ўзаемадзеяння са сродкамі масавай інфармацыі, спікер расказаў, чым у цяперашні час занятыя парламентарыі, і анансаваў, калі пачнецца работа ў Авальнай зале. У адпаведнасці з Канструктыўнай адкрыццё другой сесіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу восьмага склікання адбудзецца ў трэці аўторак верасня. Атрымліваецца, дэпутаты пачнуць актыўную заканадаўчую дзейнасць у вельмі сімвалічны дзень — 17 верасня, калі ў краіне святкуецца Дзень народнага адзінства.

ЗАКАНАДАЎЧЫЯ РАШЭННІ — НА ЭТАПЕ ІХ ЗАРАДЖЭННЯ

Як звярнуў увагу Старшыня Палаты прадстаўнікоў, новы склад парламента прайшоў пэўнае баявое зладжанне. «Практычна працуюць паўгода, з іх тры месяцы — першыя правядзення першай сесіі, — удакладніў ён. — Ліпень, жнівень ідзе работа непасрэдна па падрыхтоўцы да пачатку другой сесіі, работа ў выбарчых акругах. Сёння ў рабоце знаходзіцца 16 законапраектаў шматлікай ступені гатоўнасці». Аднак гэта, як дадаў спікер, не азначае, што ўсе яны будуць вынесены на абмеркаванне дэпутатаў 17 верасня. Разгляд законапраектаў будзе праводзіцца пазтапна, па меры іх гатоўнасці.

Вяртаючыся да тэмы сустрэчы, Ігар Сергяенка адзначыў, што практычна штодзённа журналісты беларускага тэлебачання, радыё, цэнтральнага інфармацыйнага агенцтва, друкаваных выданняў, інтэрнэт-медыя расказваюць аб рабоце Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі. «Мы вам удзячны за аператыўную арганізацыю нашай сумеснай работы, — звярта-

ючыся да кіраўнікоў СМІ, заўважыў спікер. — Колькасць публікацый у перыядычных выданнях, прысвечаных канкрэтных і міжнароднай дзейнасці, рабоце дэпутатаў у акругах, паступова павялічваецца. З'яўляюцца новыя тэматычныя рубрыкі. Узрасла актыўнасць узаемадзеяння дэпутатаў з рэгіянальнай прэсай, у тым ліку вылучаюцца некаторыя цікавыя сюжэты на мясцовым тэлебачанні. Зразумела, што патрэба насельніцтва ў аператыўным атрыманні дакладнай інфармацыі аб дзейнасці дзяржаўных органаў і парламента патрабуе ўкаранення новых падыходаў і арганізацыі сістэмнай работы».

Па словах Ігара Сергяенкі, мэтай сустрэчы — праводзіць работу са СМІ на сістэмнай, прафесійнай аснове, а таксама вызначыцца, як выкарыстоўваць патэнцыял парламентарыяў у пытаннях тлумачэння дзяржаўнай палітыкі, даваць дзеянні да грамадзян інфармацыі аб заканадаўчых рашэннях. Пры гэтым спікер акцэнтаваў увагу, што расказваць аб новаўвядзеннях, прадугледжаных праектамі законаў, варта не толькі пастфактам або на этапе, калі яны прымаюцца, а напярэдадні, калі ідзе працэс абмеркавання заканадаўчых рашэнняў.

«Важным уяўляецца прыкласці сумесныя намаганні па павышэнні пазнавальнасці дэпутатаў у насельніцтва, іх аўтарытэту, — удакладніў Старшыня Палаты прадстаўнікоў. — У нас з'явілася шмат новых людзей. Трэба задзейнічаць патэнцыял больш шырокага кола дэпутатаў».

ГЛЫБОКІ ПОГЛЯД НА РАБОТУ ДЭПУТАТА

У размове з журналістамі Ігар Сергяенка расказаў, што сустрэча, на якую запрасілі кіраўнікоў рэспубліканскіх сродкаў масавай інфармацыі, міністра інфармацыі, докана факультэта журналістыкі БДУ, абумоўлена своеасаблівай зверкай гадзінніка, вызначэннем прыярытэтаў сумеснай

работы. «Як нам паказваць сёння работу парламентарыяў, чым займаюцца нашы дэпутаты, працуючы непасрэдна тут, у гэтым будынку, як ідзе падрыхтоўка законапраектаў, — агульны пытанні, вынесеныя на абмеркаванне, спікер. — Паказваць не тую частку, калі ідзе абмеркаванне і прыняцце закона, а як праводзіцца работа над законам, як праходзяць парламенцкія абмеркаванні, круглыя сталы, як выкарыстоўваць патэнцыял дэпутатаў у правядзенні непасрэдна прапагандыскай работы ў выбарчых акругах, у рэгіёнах. Наступны кірунак — асвятленне дзейнасці непасрэдна дэпутатаў у канкрэтных абласцях, раёнах. З'явіліся новыя рубрыкі, асобыныя перадачы. Хацелася б скарыстацца гэту работу і ажыццяўляць яе на сістэмнай аснове».

Як падзяліўся з супрацоўнікамі медыя старшыня Белтэлерадыёкампаніі Іван ЗІСМАНТ, сустрэча была вельмі цікавай і карыснай. «Нягледзячы на тое, што работа Палаты прадстаўнікоў прысутнічае на экранах і ў друкаваных сродках масавай інфармацыі, ёсць над чым папрацаваць, — адзначыў ён. — У абсалютнай большасці людзей скалася меркаванне, што работа дэпутатаў адбываецца ў Авальнай зале, хоць насамрэд гэта абсалютна не так. Я сам калісьці працаваў журналістам у парламенце і цяпер па прычыне ажыццяўлення сваіх функцыянальных абавязкаў бываю на пасяджэннях самых розных камісій, дзе адбываюцца вельмі гарачыя спрэчкі, цікавая работа. І як нам усім падаецца, гэта павінна быць у эфіры, людзі павінны гэта ўсё бачыць. Мы сёння сабраліся не для таго, каб зрабіць работу дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў больш медыйнай, а для таго, каб глыбей паказаць тое, чым займаюцца парламентарыі. У найбліжэйшы час нашы тэлегледачы, чытачы і слухачы ўбачаць некаторыя змяненні, звязаныя з тым, як у нашых СМІ асвятляецца работа народных выбарнік».

Вераніка КАНЮТА.

3 нагоды

Служыць Закону, Народу, Айчыне!

У Віцебску адсвяткавалі 106-ю гадавіну з дня заснавання губернскай міліцыі. Урачыстасці прайшлі на плошчы Перамогі каля мемарыяльнага комплексу ў гонар савецкіх воінаў-вызваліцеляў, партызан і падпольшчыкаў.

Захоўваючы традыцыі, закладзены больш чым стагоддзе таму, праваахоўнікі Віцебскай вобласці адзначылі чарговую гадавіну з дня заснавання губернскай міліцыі. На ўрачыстай цырымоні, прымеркаванай да значнай падзеі, ахоўнікі парадку аддалі даніну памяці пакаленню пераможцаў, у тым ліку супрацоўнікам міліцыі, якія ў гады Вялікай Айчыннай вайны змагаліся за свабоду Радзімы ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Мерапрыемства пачалося з урачыстага выноса сцяга і харугвы УУС пад гукі марша Праабражэнскага палка. Пасля чаго прысутныя ўшанавалі хвілінаў маўчання памяць супрацоўнікаў міліцыі, якія загінулі пры выкананні службовага абавязку, і ўсклалі вянкi і кветкі да Вечнага агню.

Ва ўрачыстым мерапрыемстве ўзялі ўдзел старшыня аблвыканкама Аляксандр Субоцін, начальнік абласнога ўпраўлення ўнутраных спраў генерал-маёр міліцыі Андрэй Любімаў, кіраўнікі органаў улады і сілавых ведамстваў, супрацоўнікі УУС Віцебскай вобласці, ветэраны, выхаванцы ваенна-патрыятычных клубаў, юныя інспектары руху,

ганаровыя госці і члены сем'яў супрацоўнікаў.

З віншавальным словам да праваахоўнікаў паўночнага рэгіёна звярнуўся кіраўнік вобласці: «Як бы ні змяняўся час, галоўнымі задачамі для міліцыі заўсёды былі і застаюцца ахова правапарадку, забеспячэнне законнасці і абароны кожнага грамадзяніна. Сёння структурныя падраздзяленні ўпраўлення ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкама маюць магутны патэнцыял, яны здольныя апырацца абавязкова крывінагеннай сітуацыі, застаючыся надзейным шчытом і мячом рэгіёна і краіны ў цэлым. Перад вамі стаяць маштабныя і няпростыя задачы. Гэта забеспячэнне грамадскай бяспекі і процідзеянне тэрарызму, абарона эканомікі ад крыва-

рашэнні і аналізаваць сітуацыю. Самая аб'ектыўная ацэнка вашай дзейнасці — гэта давер грамадзян. Заслужыць яго можна толькі бездакорным выкананнем сваіх службовых абавязкаў, што вы штодня і дэманструеце жыхарам і гасцям нашай вобласці», — сказаў Аляксандр Субоцін.

Начальнік ўпраўлення ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкама генерал-маёр міліцыі Андрэй Любімаў адзначыў, што міліцыя Віцебшчыны прайшла нялёгка шлях развіцця і сёння застаецца адной з галоўных апор дзяржаўнай улады, асноўным

«У гісторыі віцебскай міліцыі было шмат гераічных старонак: у розны час нашы суайчыннікі добра сумленна і самааддана забяспечвалі правапарадак, многія з іх аддалі жыццё, да канца застаючыся вернымі прысязе і афіцэрскаму абавязку. Мы з'яўляемся пераемнікамі найлепшых традыцый, якія перадалі нам ветэраны органаў ўнутраных спраў — яны і сёння знаходзяцца ў страі і гатовыя аказаць дапамогу ў раскортцы злачынстваў, навучанні і выхаванні маладых супрацоўнікаў. На працягу апошніх гадоў у Віцебскай вобласці назіраецца тэндэнцыя зніжэння ўзроўню злачыннасці, які самы мінімальны ў нашай краіне. Органы ўнутраных спраў Віцебшчыны займаюць лідзіруючыя пазіцыі ў Рэспубліцы Беларусь, што яшчэ раз сведчыць аб прафесіяналізме нашых супрацоўнікаў», — падкрэсліў Андрэй Юрэвіч.

Ва ўрачыстай абстаноўцы пад гукі фанфар супрацоўнікаў органаў ўнутраных спраў паўночнага рэгіёна ўзнагародзілі медалямі «За бездакорную службу» II і III ступені, нагруднымі знакамі, прывоілі чарговыя спецыяльныя званні, уручылі падзякі ад міністра і намесніка міністра ўнутраных спраў, а таксама ганаровыя і памятныя граматы ад УУС і Віцебскага аблвыканкама.

Аляксандра ГВОЗДЗЕВА. Фота «Вітэбские вести».

нага ціску, барацьба з карупцыяй. Паспех тут залежыць ад выразнасці і зладжанасці дзеянняў, ад уменняў прымаць вывераныя

інструментам барацьбы са злачыннасцю, гарантавання грамадскай бяспекі, абароны правоў і законных інтарэсаў грамадзян.

Конкурс

КЛАСНЫЯ КІРОЎЦЫ

Конкурс прафесійнага майстэрства сярод вадзіцеляў пошты прайшоў у Брэсце

Наша пошта, як вядома, вызначаецца мабільнасцю. Каб газеты, пісьмы, пасылкі, розныя тавары своечасова атрымаў адрасат, вадзіцелі працуюць кругласутачна. Вызначыць найлепшых у прафесіі сабраліся паштовыя кіроўцы ў канцы мінулага тыдня ў Брэсце.

Першы этап конкурсу быў тэарэтычны і крыху нагадваў экзамен у ДАІ. Другі этап прадугледжваў праверку машыны на спраўнасць. Трэба было знайсці некалькі няспраўнасцяў, з якімі нельга пачынаць рух. Апошні этап уяўляў сабой кіраванне машынай па аўтадроме, дзе фіксаваўся час.

І вось падведзены вынікі спаборніцтва, названы імёны пераможцаў. У агульнакамандным заліку першае месца заняла аўтатранспартная вытворчасць

РУП «Белпошта», на другой прыступцы — каманда Гомельскага філіяла РУП «Белпошта», і трэцяе месца — у Магілёўскага філіяла РУП «Белпошта».

Першае месца сярод вадзіцеляў у класе «Пежо партнёр» заняў Сяргей Мінчукоў з Віцебскага філіяла РУП «Белпошта». Пераможцам у класе «GAZ 2705» стаў Аляксандр Шпілеўскі, прадстаўнік аўтатранспартнай вытворчасці галаўнога падраздзялення.

На другім месцы — Аляксандр Лянкевіч (галаўное падраздзяленне РУП «Белпошта») і Аляксандр Гірман (Магілёўскі філіял РУП «Белпошта»). Трэцяе месца заваявалі Сяргей Шубёнак (Гомельскі філіял РУП «Белпошта») і Сяргей Жытковіч (Брэсцкі філіял РУП «Белпошта»).

Святлана ЯСКЕВІЧ.

Фота Брэсцкага філіяла РУП «Белпошта».

ШТО Ё СВЕЦЕ РОБІЦЦА

ЗША рыхтуюць «каляровую рэвалюцыю» ў Грузіі

Пра гэта паведаміла ТАСС са спасылкай на інфармацыю прэс-біюро Службы знешняй разведкі (СЗР) Расійскай Федэрацыі. Вашынгтон перад парламенцкімі выбарамі ў Грузіі плануе нараціць

ціск на ўлады краіны, каб максімальна аслабіць пазіцыі партыі «Грузінская мара», адзначаюць у СЗР РФ. «Паводле інфармацыі, якая паступае, у Белым доме вельмі не задаволены развіццём сітуацыі ў Грузіі напярэдадні парламенцкіх выбараў», — адзначаецца ў паведамленні. Парламенцкія выбары ў аднапалатны парламент Грузіі запланаваны на 26 кастрычніка. Улады краіны раней неаднаразова заяўлялі, што грузінскія няўрадавыя арганізацыі, якія фінансуюцца з-за мяжы, удзельнічаюць у перадвыбарнай кампаніі, падтрымліваючы апазіцыйныя партыі, ладзячы для іх розныя мерапрыемствы, мітынгі, агітучыя супраць цяперашняга ўрада, адзначаў ТАСС. Яны таксама

абвінавачвалі некаторых заходніх палітыкаў у тым, што тыя адкрыта падтрымліваюць апазіцыйныя партыі і выступаюць супраць улад.

Даходы абаронных кампаній дасягнуць рэкордных значэнняў

Найбуйнейшыя сусветныя кампаніі аэракасмічнай і абароннай прамысловасці могуць атрымаць рэкордны прыбытак на працягу наступных трох гадоў з-за росту дзяржаўных заказаў на новую зброю на фоне росту геапалітычнай напружанасці, паведаміла газета Financial Times. Паводле прагнозаў, якія былі прадстаўлены выданню даследчай кампаніі Vertical Research Partners, 15 вядучых абаронных кампаній у 2026 годзе атрымаюць свабодны грашовы паток у памеры 52 мільярдаў долараў, што амаль удвая перавышае іх сукупны грашовы паток на канец 2021-га. Адзначаецца, што да канца 2026-га пяць вядучых падрадчыкаў абароннай прамысловасці ЗША атрымаюць пры-

бытак у памеры \$26 млрд. Выданне адзначае, што цяпер галіна выйграе ад рэзкага павелічэння ваенных выдаткаў, паколькі ўрады павялічваюць свае бюджэты на фоне канфлікту ва Украіне і эскалацыі напружанасці на Блізкім Усходзе і ў Азіі.

Больш за 45 музеяў і галерэй у Шатландыі могуць закрыць з-за крызісу фінансавання

Аператары некаторых музеяў занепакоены тым, што яны стануць «непалацежасцельнымі да канца года», калі сектару не будзе выдзелена новае фінансаванне. Аб гэтым паведаміла газета The Scotsman. Нядаўняе даследаванне Museums Galleries Scotland, арганізацыі, што фінансуе шатландскім урадам, якая падтрымлівае больш за 440 слаўтасцяў, паказала, што 11 працэнтаў з іх рызыкуюць закрыцца на працягу 12 месяцаў, 14 працэнтаў маюць фінансавыя рэзервы толькі на адзін месяц работы, а 28 працэнтаў — усяго на тры месяцы. Адзначаецца таксама, што сектар сутыкаецца з «крызісам набору персаналу» з-за нізкага ўзроўню аплаты і няупэўненасці ў заўтрашнім дні.

«РАЗУМНАЯ» ШКОЛА Ў ПАДАРУНАК

Жыхары мікрааёна вуліц Грышына, Стасова, Бярозаўская ў Магілёве, чые дзеці сёлета пойдучы ў школу, сустракаюць навучальны год з узнёслым настроем. У іх двайное свята. Па-першае, Дзень ведаў, па-другое — адкрыццё новай навучальнай установы. Па начыні і высокатэхналагічнасці школа № 24 перасягнула ўсе іх чаканні. Гэта суперсучасны комплекс, дзе ўсё камп'ютарызавана, аўтаматызавана, адным словам, зроблена па апошнім слове тэхнікі. Гэта адзначаюць усе, хто прыносіць судыю заяву на навучанне.

месяцаў, чытальная зала, кнігасховішча, дапаможныя памяшканні. На другім — актова, спартыўная і трэнажорная залы. На трэцім і чацвёртым — рэсурсныя цэнтры, лабараторыі. У падземнай частцы — гардэроб, цір, гаспадарчыя памяшканні.

Пакуль у дзевяно ўводзіцца асноўны будынак з басейнамі, які будзе злучаны галерэяй са школай. Работы на ім яшчэ працягваюцца. Гэта будзе выключная спартыўная база. На першым паверсе — два басейны: адзін — памерам 25 на 13,5 метра з глыбінёй 1,2—1,45 метра, другі — з часай 10 на 3,6 метра глыбінёй 0,65—0,9 метра для навучання плаванию дзяцей да 10 гадоў. На другім паверсе размешчаны трэнажорная і гімнастычная залы, дапаможныя памяшканні.

— Гэта будзе «разумная» школа, або школа будучыні, як яе называюць тыя, хто хоць аднойчы тут пабываў, — адзначыла Людміла Здорыкава. — З такой тэхнічнай базай яна стане адной з найлепшых у горадзе. Тут два камп'ютарныя кабінеты, чатыры лінгафонныя, існую перасоўны камп'ютарныя мабільны клас. Усе кабінеты абсталяваны камп'ютарнай тэхнікай, створана лакальная сетка, ёсць выхад у інтэрнэт. Бібліятэка абсталявана ўсёй неабходнай лічбавай тэхнікай.

У тэму

Сучасныя шматфункцыянальныя школы-комплексы — гэта сённяшняя палітыка дзяржавы. На Магілёўшчыне сёлета адкрываецца яшчэ адна новая школа ў Асіповічах на 955 месцаў. Тут створаны ўсе магчымасці для атрымання якаснай адукацыі, раскрыцця ў навуцэнцаў творчых і спартыўных талентаў. Улічаны таксама інклюзіўныя моманты.

Па інфармацыі абласнога упраўлення адукацыі Магілёўскага аблвыканкама, падпісаны і зацверджаны ўсе 312 шпалартоў гадоўнасці ўстаноў адукацыі да новага навучальнага года. На капітальны і бягучы рамонт іх сёлета было выкарыстана 87,5 мільёна рублёў. Ва ўсіх установах драўляныя аконныя блокі заменены на блокі ПВХ, адрамантавана спартыўнае абсталяванне. Асабліва ўвага пры падрыхтоўцы школ да новага навучальнага сезона ўдзялялася пытанням забеспячэння пажарнай і грамадскай бяспекі. Усе школы абсталяваны сістэмамі відэаназірання, у 69 арганізаваны пасты міліцыі.

Тое, што гэта высокатэхналагічная школа, сведчыць нават адзін факт: тут устаноўлены 62 мультыборды! Шмат што створана для развіцця дзяцей. Ёсць нават зала для заняткаў харэаграфіяй.

У школе найлепшыя ўмовы для заняткаў спортам: вялікая зала мае ўнікальнае пакрыццё міжнароднага класа з высокай ступенню амартызаванасці, што да мінімуму зводзіць верагоднасць траўм. Для фізкультуры на вуліцы прагледжана буйное спартыўнае поле са штурчым пакрыццём, ёсць валебольныя, баскетбольныя, тэнісныя пляцоўкі, сучасная дзіцячая гульнявая лакацыя, вулічныя сталы для настольнага

тэніса, пляцоўка для вывучэння правіл дарожнага руху і вельмі шмат зон для адаптацыі і гульні.

— Для дзяцей першых класаў мы набылі спецыяльную мэблю, якая створана з улікам іх фізіялагічных асаблівасцяў, — расказвае дырэктар. — Камфортныя ўмовы для заняткаў — важны складнік адукацыйнага працэсу. Вялікую ўвагу ўдзялілі афармленню школы. Кожны паверх — з асаблівай тэматыкай. Адзін прысвечаны любімай гораду пад назвай «Мой горад на скрыжаванні стагоддзяў», другі — беларускай гісторыі і традыцыям, асобна выдзелілі тэматыку «Беларусь — краіна герояў» — паверх аформлены з ухілам — грамадзянска-патрыятычнае выхаванне. На 10-й паралелі ў школе будзе функцыянаваць патрыятычны клас. У афармленні памяшканняў нам дапамаглі педагогі дадатковай адукацыі, размалявалі сцены. Кожная работа аўтарская, болей нідзе не паўтараецца.

Пытанню бяспекі ў новай школе ўдзяляецца асабліва ўвага. У кожнага дзіцяці будзе шматфункцыянальная карта навучэнца, якая прызначана служыць як прапускны

Да новага навучальнага года застаюцца лічаныя дні. Ужо хутка ўстановы адукацыі адчыняць свае дзверы для дзяцей і іх бацькоў. Асабліва важным гэта імгненне з'яўляецца для тых, хто сёлета прыйдзе па веды ўпершыню. Аднак перад тым, як прыняць вучняў, школы праводзяць актыўную падрыхтоўку, купляюць новае сучаснае абсталяванне, праводзяць бягучы і капітальны рамонт. Нядзіўна: тут павінна быць камфортна і бяспечна. Карэспандэнт «Звязды» наведваў сталіцу шахцёраў і на прыкладзе сярэдняй школы № 6 горада Салігорска высветліў, наколькі школы Міншчыны гатовы да свята Першага верасня.

Шостая школа Салігорска была пабудавана ў 1971 годзе, у ёй навучаецца каля 510 хлопчыкаў і дзяўчынак, якіх сёлета школа сустрэне новымі стадыямі і спартыўнай залай. Рамонт гэтых аб'ектаў пачаўся ў чэрвені, адразу пасля заканчэння навучальнага працэсу.

«Школа невялікая па колькасці, але пры гэтым утульная і цёплая. Тут працуюць выдатныя педагогі з вышэйшай адукацыяй і кваліфікацыяй. Надаўна ў нас скончыўся рамонт спартыўнай залы — яна была цалкам пераабсталявана. Таксама істотна змяніўся і наш

стадыён: ён стаў сучасным і адказвае ўсім патрабаванням бяспекі, — распавяла намеснік дырэктара па выхаванні і працы Алена Лагвінович. — Тут пакладзены дарожкі, абсталяваны баскетбольная, валебольная і футбольная пляцоўкі. Ну і куды ж без турнікоў ды трэнажораў? Таму мы рады, што змяняецца ў лепшы бок».

Спартыўнай зале, як і самой школе, споўнілася 53 гады. Зразумела, што пабелка, падлогі, сцены — усё было, мякка кажучы, не ў лепшым стане. «Прышлося рабіць грандыёзны бягучы

рамонт, — расказаў дырэктар школы Пётр Баброўнік. — Мы ўсё пабллілі, пашлакавалі, пафарбавалі. Да гэтага было лямпаннае асвятленне. Цяпер яно сучаснае, якаснае, прымальнае па ўсіх санітарных нормах. Усе сцены атынкаваны і пафарбаваны. Таксама паклалі і новую падлогу. Будзем старацца падтрымліваць адрамантаваныя месцы ў належным стане, бо ад гэтага залежыць вельмі многа».

Ён дадаў, што сёлета ў школу набраецца два першыя класы па 25 чалавек: «Сярэдні ўзрост педаго-

гаў — каля 45 гадоў. Ды і цяжкі кадры няматэрыялы: людзі працуюць даўно, настаўнікі ў асноўным вопытныя і дарослыя. Моладзь ёсць, але, на жаль, няматэрыялы. Сёлета да нас прышоў адзін малады настаўнік. Усяго тут працуюць чатыры маладыя спецыялісты. Дзеці асабліва любяць такіх настаўнікаў, таму што яны сучасныя, умела карыстаюцца камп'ютарнымі тэхналогіямі».

Школьныя кабінеты таксама адпавядаюць патрабаванням часу і аснашчаны ўсім неабходным абсталяваннем. Любым у вучняў па праве лічыцца кабінет беларускай мовы і літаратуры. «Ён аформлены ў беларускі стылі. Там створаны міні-музей, дзе прадстаўлены розныя рамёствы, якімі займаўся беларускі народ, — сказаў Пётр Баброўнік. — У кабінете можна ўбачыць, як пралі нашы продкі, як апрацоўвалі гліну і стваралі нацыянальныя касцюмы. Экспанаты міні-музея збіраліся агульнічымі намагаваннямі. У гэтым вялікая заслуга нашага настаўніка беларускай мовы і літаратуры, а таксама дзяцей і іх бацькоў».

Летася школа атрымала кабінет інфарматыкі, абсталяваны новай камп'ютарнай тэхнікай. А надыўна падарылі 3D-принтар. Цяпер даслед-

чая дзейнасць стане больш цікавай, што дазваляць максімальна раскрываць свой творчы патэнцыял, упэўнены дырэктар установы.

«У сувязі з рамонтнымі работамі перанеслі тэрмін правядзення школьнага дзіцячага лагера на жнівень. Сёння ў нас адпачываюць 110 чалавек, прычым дзеці не толькі з нашай установы. Школьны лагер наведваюць вучні 1—8 класаў. Бацькі з задавальненнем прыводзяць да нас дзяцей, бо ведаюць, што яны заўсёды будуць пад пільным наглядом», — адзначыў Пётр Баброўнік.

Дарчы, на базе летніка працуюць атрады дзясцікласні-

каў. «Старшакласнікі дапамагаюць настаўнікам, займаюцца з дзецьмі ў якасці вожыкаў. Па ўжо добрай традыцыі нашы дзеці з задавальненнем наведваюць Экалага-біялагічны цэнтр дзяцей і моладзі», — дадала Алена Лагвінович.

У школе дзейнічаюць профільныя класы. «Сёлета адкрываем два дзясцікласныя, дзе профільнымі будуць англійская і руская мова, а таксама матэматыка. У школе ёсць ваенна-патрыятычны клас. Кіраўнік па ваенна-патрыятычным выхаванні праводзіць факультыўныя заняткі сумесна з класным кіраўніком. На працягу года дзеці ездзяць на

«ГАТОВЫЯ» Высветлілі, чым уразіць

Выглядае як новая

Капітальны рамонт будынка школы з мадэрнізацыяй правялі ў Пінскім раёне

дакументам, так і ў якасці плацежнага сродку, праязнага, чытальнага білета. І, як адзначыла дырэктар, функцыі карты будуць паступова пашырацца.

Мікрараён, у які ўваходзіць большасць дамоў па вуліцах Бярозаўскай, Стасева, Грышына і Калужская, густанаселены і дастаткова малады.

— Мы ў захапленні ад новай школы, — кажа шматдзятная маці Наталля Севасцянава. У новую школу пойдучы ўсе трыя дзеці — у другую, трэці і дзятвяты класы. — Мы жывём у доме па вуліцы Бярозаўскай, раней наведвалі школу № 25. Але яна перапоўненая, сярэдняя дачка хадзіла ў першы клас пры дзіцячым садку. Калі мы яе прывялі туды на заняткі, вельмі здзіўлялася, маўляў, чаму яна зноў павінна хадзіць у садок. Хаця і форма ў дзіцяці была школьнай, але асацыяцый са школай не існавала. Мы неаднаразова звярталіся да мясцовага ўлад з просьбай пабудавач нам яшчэ адну школу. І нас пачулі.

Наталля расказвае, што, як толькі пачаўся прыём дакументаў у новую школу, яна была сярэд першых. Прышла да адкрыцця — у 8.00, а падала толькі бліжэй да абеду: вельмі шмат аказалася ахвотных. Наталля Севасцянава паклапацілася нават арганізаваць каманду для правядзення ў новай установе суботніка.

— Спачатку нам казалі, што не трэба, бо яшчэ працуюць будаўнікі, але мы настаялі, — усміхаецца суразмоўніца. — Напісала ва ўсіх нашых чатах, што ёсць магчымасць папрацаваць на карысць школы, і адразу ж пайшлі водгукі. У гэту суботу прыйшоў чалавек 20, каб паўдзельнічаць у сумеснай працы. Прычым з усім неабходным інвентаром і нават музычнай калонкай. Наводзілі марафет у сталовай. Вы не ўяўляеце, якая яна прасторная і сучасная. А вучэбныя кабінеты — гэта наогул фантастыка. Там усё з прыстаўкай «супер», створаны выдатныя ўмовы для ўсебаковага развіцця дзяцей. Будынак даступны і для маламабільных дзяцей. Прадугледжаны ліфт, паркоўачныя месцы. Тут усё прадумана да дробязяў.

Нэлі ЗІГУЛЯ.

Фота з архіва Наталлі СЕВАСЦЬЯНАВАЙ.

Стытычаўская сярэдняя школа была пабудавана ў 1967 годзе. У 2000-м да старой школы ўзялі двухпавярховую прыбудову, а яшчэ праз 20 гадоў дабудавалі спартыўную залу. Але ж будынак, якому без малага 60 гадоў, даўно патрабаваў грунтоўнага абнаўлення. І вось год таму аб'ект уключылі ў план, выдзелілі фінансаванне. А сёлета ў школу прыйшлі спецыялісты СПМК № 33 ААТ «Пінскаўгазбуд» і ў сціслыя тэрміны правялі капітальны рамонт з мадэрнізацыяй установы адукацыі.

Як расказаў карэспандэнт газеты **дырэктар школы Міхаіл САЧКОЎСКІ**, асноўная работа вялася ў старым аднапавярховым будынку, дзе размяшчаецца пачатковая школа:

— Шэсць вучэбных кабінетаў цалкам абноўлены. Яны выглядаюць светлымі, утульнымі, тут новае ўсё: сцены, падлога, столі, дзверы, асвятленне. Акрамя таго, будаўнікі правялі замену даху, умацавалі кроквы. Таксама правялі ўцяпленне двухпавярховага і аднапавярховага будынкаў, 38 акон заменены на новыя.

— Напрыклад, у майстэрні, дзе праходзяць урокі працы, цяпер ёсць гарачая вада, абноўлены бібліятэка, пакой дзіцячых ініцыятыв і кабінет хіміі, — працягвае Міхаіл Міхайлавіч. — Рамонт зроблены і ў санвузлах. Наогул, такое ўражанне, што пераўтварылася ўся школа. Адначасова праводзілася добраўпарадкаванне тэрыторыі. Скажам, раней не было асобнага пад'езду для прадуковай машыны, смеццявоза, і гэта стварала

дадатковыя надзручнасці, цяпер асобы пад'езд для грузавага транспарту абсталюваны. Як і пляцоўка пад кантэйнеры для бытавых адходаў. Цяпер у нас ёсць і пандус для людзей з абмежаванымі магчымасцямі, — гаворыць дырэктар школы. — Адначасова заканчваем наведзенае прыгажосці на тэрыторыі, уладкоўваем клумбы, высаджваем кветкі, дэкаратыўныя кусты.

Яшчэ дырэктар расказаў, што на фінальную стадыю выходзяць клопаты па абсталюванні кабінетаў. Новая мэбля і абсталяванне паступілі ў кабінет хіміі, часткова заменена тэхнічнае начинне майстэрні. З мэбляй дапамагаюць у тым ліку спонсары. Філіял «Невель» ААТ «Пінскага мясакамбіната» памог з закупкай шафаў, сталаў, крэслаў. Збіраць, расстаўляць мэбля, рыхтаваць класы да навуцальнага года дапамагаюць і бацькі.

Мама вучня 7 класа Вольга Палюховіч падзялялася з карэспандэнтам газеты радасцю з нагоды рамонт і мадэрнізацыі школы:

— Нашу школу не пазнаць! Калі хто ўпершыню заедзе ў Стытычава, можа падумаць, што гэта новая школа, узведзеная па арыгінальным праекце, дзе ў склад школьнага комплексу ўваходзяць будынкі рознага прызначэння. Тут усё новае, прыгожае. Дзецям будзе надзвычай камфортна вучыцца, займацца ў гуртках і секцыях, наведваць бібліятэку. Наша школа хоць і вясковая, але даволі перспектыўная, колькасць вучняў расце.

Паводле слоў Міхаіла Сачкоўскага, першага верасня за парты сядзе 95 вучняў, але ў наступныя гады чакаецца рост колькасці школьнікаў. Населены пункт прыгарадны, ваколіцы Пінска забудоваюцца, а жыхары суседніх новабудоваў усё часцей робяць выбар на карысць сельскай школы. Так што

капітальны рамонт і мадэрнізацыя былі вельмі дарэчы, цяпер далёка не ўсе гарадскія школы могуць пахваліцца такімі ўмовамі для вучобы і работы.

Віктар ГАЎРЫЛОВІЧ, начальнік аддзела па адукацыі Пінскага райвыканкама паведамаў:

— У нашым раёне 32 установы адукацыі, дзе вучыцца каля чатырох тысяч школьнікаў. У іх праведзены рамонт, заменены вокны, зроблены рамонт фасадаў, дахаў, праведзены іншыя работы для паляпшэння ўмоў знаходжання вучняў. Але самым значным праектам гэтага года выглядае рамонт з мадэрнізацыяй Стытычаўскай сярэдняй школы, на які накіравана 1 мільён 328 тысяч рублёў.

Святлана ЯСКЕВІЧ, фота з архіва Стытычаўскай школы.

НА 100 ПРАЦЭНТАЙ!»

вучняў салігорская школа

экспедыцыі, наведваючы музеі, мемарыяльныя комплексы па ўсёй Беларусі, удзельнічаючы ў школьных і гарадскіх мерапрыемствах», — падкрэсліла намеснік дырэктара.

Па словах дырэктара, выпускнікі школы паступаючы ў шматлікія ВНУ краіны. «Няма такой навуцальнай установы, дзе не было нашых вучняў. Сёлета мы выпусцілі адзін 11 клас. Нас вельмі радуе, што сярод выпускнікоў ёсць тыя, хто, глядзячы на сваіх выкладчыкаў, асэнсавана выбіраючы педагагічную дзейнасць і паступаючы ў педагагічныя ВНУ. Сёлета наш выпускнік стаў пераможцам рэспубліканскай алімпіяды, дзякуючы чаму паступіў без экзаменаў у Мазырскі педагагічны ўніверсітэт. Мы ўпэўнены, што ён абавязкова вернецца да нас ужо ў якасці маладога настаўніка».

Школа гатовая да новага навуцальнага года на 100 працэнтаў! Тут ёсць усё неабходнае абсталяванне. У кожным класе можна ўбачыць тэлевізары, настаўнікі актыўна карыстаюцца камп'ютарамі, што дазваляе якасна падаваць інфармацыю. Мы з нецярпеннем чакаем Дзень ведаў, калі школа зноў адчыніць дзверы для любімых вучняў. Упэўнены, што абсалютна ўсе прыйдуць бадзёрымі, загарэлымі. А з новымі сіламі і энергіяй пачнем новы навуцальны год!» — выказаў перакананне Пётр Баброўнік.

«Для нас, настаўнікаў, а таксама для дзяцей і іх бацькоў, Дзень ведаў — вялікае свята. Асаблівы гэты дзень для тых бацькоў, якія ўпершыню прывядуць сваіх дзяцей у нашу школу. Сёлета першы урок будзе называцца «Нам ёсць,

чым ганарыцца. Нам ёсць, што берагчы». У год якасці і 80-годдзя вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў размова пойдзе пра дасягненні беларускага народа, якімі мы па праве ганарымся, а таксама пра каштоўнасці, якія неабходна захаваць у імя будучыні», — акцэнтавала Алена Лагвіновіч.

Увогуле, мадэрнізацыя і рамонт класаў пачаліся гадоў шэсць таму. «Штогод прыводзім у парадак усё памяшканні школы. Пачыналі з трэцяга паверха, і вось ужо дайшлі да першага. Выкарыстоўваем новыя будаўнічыя матэрыялы, сучасныя фарбы. Дзякуючы гэтаму наша школа набывае добры, якасны выгляд. Дарэчы, на рамонт спартыўнай залы і стадыёна было выдзелена 500 тысяч беларускіх рублёў, якія выкарысталі па прызначэнні», — падагуляў дырэктар.

На базе школы дзейнічае ўнікальны рэсурсны цэнтр бяспекі жыццядзейнасці, які складаецца з двух пакояў і вялікага дае. «Там праводзяцца заняткі для вучняў я нашай школы, так і з усяго раёна. На працягу навуцальнага года да нас прыводзяць дзяцей. У цікавай, інтэрактыўнай форме праводзім заняткі па бяспецы жыццядзейнасці. Школьнікі вучацца, як правільна сябе паводзіць пры надзвычайных сітуацыях: выклікаць ратавальнікаў, аказаць першую дапамогу пры ўтапленні і інш. Таксама ёсць спецыяльны калідор-лабірынт, у якім дзеці вучацца выходзіць з цёмнага, задымленага памяшкан-

ня. Тут паказваем, як правільна дзейнічаць пры пажары, трэніруем псіхалагічную ўстойлівасць, бо ад гэтага можа залежаць іх жыццё. Пры дапамозе дым-машыны напайнем пакой дымам, уключаем сірэну і вучым дзяцей, як правільна сябе паводзіць і як рухацца».

Усе сцены школы аформлены сучасна, з неабходнай інфармацыяй, малюнкамі і QR-кодамі. Па словах Алены Лагвіновіч, тут

усё прыгожа, сучасна, ярка, а гэта зацікаўлівае дзяцей: «У дадзеным памяшканні ствараецца практычна рэальная надзвычайная сітуацыя. Нашы вучні паспяхова і з задавальненнем праходзяць праз такое выпрабаванне. Ёсць у нас і сучасны манекен — трэніруем дзяцей аказаць першую медыцынскую дапамогу».

Данііл ХМЯЛЬНІЦКІ, фота аўтара.

У фармаце дыялогу

ЗБЕРАГАЦЬ ПРЫРОДУ — ЛЮБІЦЬ РАДЗІМУ

Кожны год у часы летніх канікул дзейнічае інфармацыйна-адукацыйная акцыя «КРОК да поспеху». Кожны год маладыя людзі могуць праз размовы з палітычнымі і грамадскімі дзеячамі, навукоўцамі, работнікамі СМІ і мастацтва атрымаць уяўленне пра розныя прафесіі, задумацца пра самаразвіццё і сваю будучыню. Зрабіць крок да аднаго з самых важных выбараў у жыцці.

У сярэдзіне жніўня такі шанц выпаў выхаванцам аздараўленага лагера РУП «Віцебскэнерга» «Энергетык». У госці да іх завітала галоўны рэдактар грамадска-палітычнага, навукова-папулярнага часопіса «Родная прырода», публіцыст Александрына ПАРШЫНА.

час маніторыць сацыяльныя сеткі, тэлеграм-каналы і сайты інфармацыйных агенстваў нахштальт БелТА, наведваць канферэнцыі і форумы, розныя тэматычныя сустрэчы, асабліва калі працуе ў пэўнай сферы. Да таго ж кожны такі факт абавязкова правяраецца на фэйкаваасць. Гэта ж колькі рознай інфармацыі вымушаны праглядаць карэспандэнты, — узрушана

пашырэння кантэнту выдання. Напрыклад, у хуткім часе з'явіцца рубрыкі, прысвечаныя вывучэнню слядоў жывёл і птушак, незвычайным праектам Нацыянальнага дзіцячага тэжнапарка, асобам, якія ўнеслі вялікі ўклад у развіццё прыродазнаўчых навук і ахову навакольнага асяроддзя. Знойдзецца месца і для гумару ад маці-прыроды, прычым чытачы часопіса змогуць узяць актыўны ўдзел у нападзенні старонкі: апрача літаратурных гумарэсак і эканекдотаў тут будуць каркатуры, вясёлыя фота і гісторыі, даслаўныя аматарамі прыроды. Дарчы, запрашэнне далучыцца да гэтай справы атрымалі і выхаванцы лагера. Прапанова выклікала ў аўдыторыю цікавасць.

Расказала галоўны рэдактар і пра свой шлях прафесійнага станаўлення, спецыфіку прафесіі журналіста, які піша пра сферу экалогіі і турызму, неабходныя якасці для працы ў газеце і часопісе. З гумарам адказала на мудрагелістыя пытанні падлеткаў: пра цяжкасці, з якімі сутыкаецца на пасадзе, самыя хвалюючыя моманты, зваротную сувязь.

— Кожны нумар — маленькае жыццё са сваімі смешнымі і самотнымі гісторыямі, выклікамі. Часам пры планаванні задумваецца адзін змест, а жыццё ўносіць карэктывы... Складаная, але надзвычайна цікавая рознабаковая дзейнасць. За кожнай прыгожа аздабленай вокладкай — шматлікія дамовы з устаноў і аўтарамі артыкулаў, сустрэчы, камандзіроўкі, вялікая праца і адказнасць. Амаль 24/7 у пастаянным пошуку тэм для навін, сурзёмцаў, фота. Але ў гэтым і хаваецца своеасаблівы драйв, бо на твае вочы адбываецца чуд ператварэння безлічы разрозненых фактаў у адзінае цэлае, аб'яднае галоўнай думкай, якое нават можна патрымаць у руках, — падзялілася Александрына Паршына.

3. Как переводится название танца «фокстрот»?
 ▶ А. Быстрая змейка;
 ▶ Б. Лисий шаг;
 ▶ В. Бег оленя.
 ▶ Г. Прыжки кенгуру.

Па яе словах, вялікая значэнне мае зваротная сувязь, канструктыўныя прапановы аўдыторыі. Гэта не толькі крыніца ідэй па ўдасканаленні часопіса, але і сапраўдны крыніца натхнення для ўсёй каманды. Станоўчыя водгукі надаюць шмат энтузіязму, унутранага агню для творчасці і працы.

Напрыканцы сустрэчы галоўны рэдактар правяла цікавую мультымедычную эквітарыну «Знаўца прыроды». Падчас двух тураў «Біямузыка» і «Клуб чамучак» юнакі і дзяўчаты паспрабавалі адказаць на хітрыя пытанні пра веданне птушак і жывёл, музычных і літаратурных твораў, якія маюць дачыненне да фаўны. Ці вядома, напрыклад, што птушкі могуць адразу браць дзве ноты, а чэплік-даўганос завецца балотным барашкам дзякуючы гуку, падобнаму на бэканне, які ўнікае падчас яго палёту...

амаль не выкарыстоўвалі ў лесе коней (каб яны слядамі капытоў не выдалі крапікам размяшчэнне лагера), як цюменскія і яраслаўскія каты выратавалі зернясховішчы і музейныя калекцыі ў Ленінградзе ад нашэцця пацукоў, і іншыя пазнавальныя факты.

Удзельнікі віктарыны, якія набралі больш за ўсіх балаў, атрымалі ад рэдакцыі ўзнагароды: календарыкі, салодкія прызы і, канешне, часопіс «Родная прырода».

— Мне вельмі спадабалася наша сустрэча. Я даведаўся шмат новага пра жывёльны і птушыны свет, пра журналістаў і выданне часопісаў. Тым больш я раней чытаў «Родную прыроду». Пра яе нежк згадала наша настаўніца біялогіі. Там такія прыгожыя выявы жывёл і птушак! А яшчэ розныя эксперыменты, настольныя гульні, гісторыі пра звяроў і загадкавыя

Асноўная мэта акцыі «КРОК да поспеху» — выхаванне ў маладога пакалення патрыятызму і пачуцця гонару за Беларусь, яе дасягненні, а таксама фарміраванне матывацыі да самаразвіцця. Натхняць моладзь на здзяйсненні запрашаюцца выдатныя дзеячы культуры, мастацтва, навукі.

Закранулі і тэму Вялікай Айчыннай вайны: частка пытанняў раскрывала ролю чатырохногіх і птушчых памочнікаў савецкіх войскаў. Так, падлеткі згадалі, які сабака пасляхова ўдзельнічаў у «рэйкавай вайне», чаму партызаны

куткі Беларусі, — адзначыў выхаванец лагера віцячанін Антон. — Цяпер я ведаю, як можна самому напісаць у нумар.

Зоя САЛАЎЕВА.
 Фота аўтара, аздараўленага дзіцячага лагера «Энергетык».

Прадстаўнік рэдакцыі расказала падлеткам пра нашу дзівосную прыроду і яе ўнікальныя куткі, гісторыю свайго выдання, этапы стварэння нумара, крыніцы інфармацыі і асаблівае работні з ёй. Маладыя людзі даведліся, як складаюцца артыкулы і рубрыкі, падбіраецца ілюстрацыйны матэрыял, каментары спецыялістаў і навукоўцаў. Па словах Марыі, адной з юных удзельніц сустрэчы, яна ніколі не задумвалася, як нараджаецца навіна ў газеце або часопісе.

— Мне падавалася, што гэта проста: журналіста палікалі на нейкае мерапрыемства, усё паказалі, а ён гэта пераказаў, як мы на

На старонках часопіса «Родная прырода» друкуюцца матэрыялы аб актуальных падзеях прыродаахоўнай тэматыкі, экатэхналогіях, жывёльным і раслінным свеце нашай краіны, яе ўнікальных прыродных аб'ектах і тэрыторыях. Выходзіць дадатак «Юны натураліст», накіраваны на экывыхаванне дзяцей і падлеткаў, асвятленне дзейнасці ўстаноў адукацыі, якія ўдзельнічаюць у праектах «Зялёныя школы» і «Зялёныя класы беларускай сталіцы».

занятках. Аказваецца, гэта толькі кавалак працы. Артыкул пачынаецца з інфармацыі — пэўнага цікавага факта, падзеі, нават з паведамлення ў іншых СМІ. Каб знайсці зачэпку, якая будзе разгорнута ў навіну, журналіст павінен увесць

пракаментавала дзяўчынка і, трохі саромеючыся, прызналася, што вырашыла паспрабаваць напісаць некалькі нататак у раённую газету.

Александрына Паршына падзялілася таксама некаторымі планами након

Надвор'е

ЛЕТА РАЗВІТВАЕЦЦА ЦЯПЛОМ І СОНЦАМ

Жнівень працягвае нарошчваць паступленне цяпла, і апошні тыдзень лета парадзе сонцам і цяплом, паведамлілі ў Рэспубліканскім цэнтры па гідраметэаралогіі, кантролі радыеактыўнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя Мінпрыроды. Заходнія антыцыклоны, змяняючы адзін аднаго, будуць падтрымліваць у краіне пераважна сухое надвор'е. І толькі ранішнія туманы будуць нагадваць аб надыходзячай восені. У сувязі з гарачым і сухім надвор'ем узрастае пагроза лясных пажараў.

У аўторак, 27 жніўня, будзе пераважна без ападкаў. Уначы і ранішні час месцамі магчымы слабы туман. Тэмпература паветра

ночы складзе 11—17 градусаў вышэй за нуль, днём — ад 24 градусаў цяпла па паўночным захадзе да плюс 33 па паўднёвым усходзе.

У сераду таксама будзе пераважна без ападкаў. Уначы і раніцай у асобных раёнах магчымы слабы туман. Тэмпература паветра ўначы складзе ад плюс 11 па паўначы да плюс 19 па паўднёвым усходзе. Днём будзе 23—30 градусаў цяпла, па паўднёвым усходзе і поўдні — 31—33.

У чацвер, 29 жніўня, пераважна без ападкаў. Уначы і раніцай у асобных раёнах слабы туман. Тэмпература паветра ноччу складзе 12—19 градусаў вышэй за нуль, днём — ад 25 градусаў цяпла па паўначы да плюс 33 па паўднёвым усходзе.

У пятніцу і суботу будзе пераважна без ападкаў. Уначы і раніцай месцамі магчымы слабы туман. Тэмпература паветра ноччу складзе 12—19 градусаў вышэй за нуль, днём — 26—33 градусы цяпла.

Верасень таксама пачнецца з высокіх для яго тэмператур, але вось без ападкаў ужо не абыйдзеца. У нядзелю, 1 верасня, ноччу будзе пераважна без ападкаў, раніцай і днём месцамі па краіне пройдуць кароткачасовыя дажджы, магчымы навалнішчы. Уначы і раніцай у асобных раёнах чакаецца слабы туман. Тэмпература паветра ноччу складзе 12—19 градусаў вышэй за нуль, днём — ад

24 градусаў цяпла па паўночным захадзе да 32 па поўдні.

Уладзімір ВЯРЭНІЧ.

АЛЬФА І АМЕГА ЗДАРОЎЯ

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)

Зрэшты, сёння прынцыпы правільнага харчавання ў Беларусі для многіх — аснова рацыёну сям'і: людзі не бяздумна паглынаюць ежу, а ўдумліва ўключаюць у сваё меню карысныя мясцовыя прадукты. У прыватнасці алеі, якія вырашаюць праблему дэфіцыту поліненасычаных тлушчых кіслот і пастаўляюць у арганізм цэлы шэраг карысных рэчываў. Так, у канцэрне «Белдзяржхарчпрам» адзначаюць рост папулярнасці рапсавага алею сярод беларусаў. Таму ў апошнія гады аб'ёмы выпуску гэтага каштоўнага прадукту выраслі амаль у паўтара раза.

У НАШАЙ КРАІНЕ І ЗА МЯЖОЙ

— За апошнія пяць гадоў аб'ёмы вытворчасці рапсавага алею павялічыліся ў 1,4 раза: калі ў 2019-м мы выраблялі каля 417 тыс. тон алею, то летась — ужо 578 тыс. тон. Гэта тлумачыцца папулярнасцю дадзенага прадукту, якая працягвае расці, — распавяла начальнік упраўлення па вытворчасці прадуктаў харчавання канцэрна «Белдзяржхарчпрам» Юлія АЛЯХНО.

У складзе канцэрна — чатыры прадпрыемствы, якія перапрацоўваюць рапсавы алей або выкарыстоўваюць яго ў вытворчасці: Віцебскі маслаэкстракцыйны завод, Гомельскі тлушчавы камбінат, Бабруйскі завод алею і Мінскі маргарынавы завод. Віцебскае прадпрыемства займаецца перапрацоўкай алею, астатнія выкарыстоўваюць яго ў вытворчасці. Пагодна-кліматычныя ўмовы даюць магчымасць вырошчваць алейнае насенне рапсу адпаведных уласцівасцяў для вытворчасці розных відаў якаснай прадукцыі, расказала прадстаўнік «Белдзяржхарчпрама». Беларускі рапсавы алей адпавядае ўсім якасным характарыстыкам і праходзіць спецыяльны кантроль на ўсіх стадыях: ад алейнага насення да выпуску гатовай прадукцыі, — падкрэсліла начальнік упраўлення.

Прадукт паступова выходзіць на знешні рынкі (па выніках 2023 года прадпрыемствы канцэрна «Белдзяржхарчпрам» адправілі на экспарт каля 60 тон рапсавага алею). Асноўныя спажыўцы — краіны Еўропы (у прыватнасці Нідэрланды), а таксама Кітай, сказала Юлія Аляхно. Аднавіліся пастаўкі ў Ізраіль, сёння прадпрыемствы працуюць над пашырэннем геаграфіі экспарту. Хоць у першую чаргу работа алейна-тлушчавай галіны краіны накіравана на максімальнае забеспячэнне айчынай прадукцыяй унутранага рынку, падкрэсліла спецыяліст, пачальнік рапсу уваходзіць у лік найбольш каштоўных харчовых культур: у яго насенні да 50% алею і 20—28% бялку, неабходных для здароўя і чалавека, і жывёлы.

— У краіне прынята некалькі дзяржаўных праграм, якія дазваляюць забеспячыць рынак неабходнымі вытворчымі магутнасцямі для асваення дадзенай культуры. Гэта, у прыватнасці, дзяржаўная праграма «Аграрны бізнес» на 2021—2025 гады, дзе закладзены індэксытывы, якімі кіруюцца ў тым ліку ў Міністэрстве сельскай гаспадаркі і харчавання, — адзначыла Юлія Аляхно.

НІЧОГА, АКРАМЯ КАРЫСЦІ

Аб карысці рапсавага алею дыеціталогі і медыкі пісалі і казалі шмат. Сёння клінічныя выпрабаванні пацвярджаюць, што ўнікальны прадукт, у прыватнасці, папярэджвае развіццё паталогій сардэчна-сасудзістай сістэмы ў людзей з залішняй масай цела. Пра гэта паведаміла **навуковы супрацоўнік аддзела тэхналогій кандытарскай і алейна-тлушчавай прадукцыі Навукова-практычнага цэнтру Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі па харчаванні Ганна ПЧЭЛЬНІКАВА.**

У нашай краіне вывучэнне рапсавага алею як каштоўнага прадукту для правільнага харчавання і здароўя пачалося ў

«За апошнія пяць гадоў аб'ёмы вытворчасці рапсавага алею павялічыліся ў 1,4 раза: калі ў 2019-м мы выраблялі каля 417 тыс. тон алею, то летась — ужо 578 тыс. тон. Гэта тлумачыцца папулярнасцю дадзенага прадукту, якая працягвае расці».

ўтрымання, у прыватнасці, эрукавай кіслаты. Асабліва ў алеі прэміум-марак, якія выкарыстоўваюцца ў вытворчасці дыетычных прадуктаў і прадуктаў з маркіроўкай «для дзіцячага харчавання».

Менавіта з-за эрукавай кіслаты калісьці рапсавы алей выклікаў сумневы і ў дыеталагаў, і ў спажыўцоў. Сёння ўтрыманне гэтага

У нашай краіне вывучэнне рапсавага алею як каштоўнага прадукту для правільнага харчавання і здароўя пачалося ў 2000 годзе, калі была створана група па алейна-тлушчавай галіне. За гэтыя гады Навукова-практычны цэнтр стаў **распаўсюшчым асноўных дзяржаўных стандартаў на насенне рапсу і яго алеі, якія ўстанавліваюць патрабаванні як да тэхнічнага, так і да харчовага алею. Беларускімі прадпрыемствамі разам са спецыялістамі ННЦ па харчаванні распрацаваны шэраг рэцэптур маргарынаў, спірэдаў, маянэзнай прадукцыі, алейна-рашлінных сумесяў.**

2000 годзе, калі была створана група па алейна-тлушчавай галіне. За гэтыя гады Навукова-практычны цэнтр стаў распаўсюшчым асноўных дзяржаўных стандартаў на насенне рапсу і яго алеі, якія ўстанавліваюць патрабаванні як да тэхнічнага, так і да харчовага алею. Беларускімі прадпрыемствамі разам са спецыялістамі ННЦ па харчаванні распрацаваны шэраг рэцэптур маргарынаў, спірэдаў, маянэзнай прадукцыі, алейна-рашлінных сумесяў.

— Іх можна ўбачыць на прылаўках нашых крам, — падкрэсліла Ганна Пчэльнікава.

Буйныя дзяржаўныя вытворцы выпускаюць толькі рафінаваны дэзадараваны раслінны алей, які ўніверсальны: падыходзіць і для цэглавай кулінарнай апрацоўкі, і для запраўкі салатаў. Беларускі рапсавы алей поўнасцю адпавядае сучасным міжнародным патрабаванням, звярнула ўвагу прадстаўнік ННЦ. Больш за тое, для айчынай прадукцыі прадугледжаны больш жорсткія крытэрыі

рэчыва строга рэгламентуецца, створаны і выкарыстоўваюцца ў Беларусі пераважна нізкаэрукавы і безэрукавы сарты рапсу. І па гэтым паказчыку алеі рапсу не можа лічыцца ў жой-небудзь ступені шкодным, адзначыла спецыяліст.

— Рапсавы алей шырока ўжываецца для кандытарскіх вырабаў, у прыватнасці пры вытворчасці пернікаў і печыва, — дадала Ганна Пчэльнікава. — Супрацоўнікі цэнтру распрацавалі новыя віды прычэна са збалансаваным вугляводным складам, дзе рапсавы алей уваходзіць у асноўны тлушчавы кампанент разам са сметанковым маслам. Гэтае печыва рэкамендуецца для дзіцячага харчавання.

ЕШ І... МАЛАДЗЕЙ!

Два гады таму ННЦ Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі па харчаванні і РНПЦ «Кардыялогія», а таксама Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт харчовых і хімічных тэхналогій правялі клінічныя выпрабаванні. Мэтай было вызна-

чыць уплыў на чалавечы арганізм увядзення ў рацыён рапсавага і сланечнікавага алею, алейна-рашлінных сумесяў са збалансаваным тлушчавым і кіслотным складам (рапсавы, сланечнікавы, ільняны алеі). У даследаваннях бралі ўдзел дзве групы добраахвотнікаў: здаровыя людзі (сярэдні ўзрост — 19 гадоў) і людзі з павышанай масай цела (сярэдні ўзрост — 52 гады). Аказалася, што для людзей з залішняй масай цела алей рапсу валодае выяўленым антыатэрагенным дзеяннем:

— Яго спажыванне папярэджвае развіццё паталогій сардэчна-сасудзістай сістэмы. Таксама мы назіралі зніжэнне ўзроўню агульнага халестэрыну і паляпшэнне абмену рэчываў, — растлумачыла Ганна Пчэльнікава. — Цікава, што на здаровых добраахвотнікаў станоўча паўплывала сумесь алею. Пры гэтым сланечнікавы алей не прадэманстраваў пазітыўнага ўплыву на добраахвотнікаў абедзвюх груп.

Ніводны алей па сваім тлушчакіслотным складзе не ідэальны, расказала **загадчыца лабараторыі вывучэння статусу харчавання насельніцтва НДІ гігіены, таксікалогіі, эпідэміялогіі, вірусалогіі і мікрэбіялогіі Рэспубліканскага цэнтру гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя Наталля ЦЭМБАРЭВІЧ.** Менавіта таму ў рацыён важна ўводзіць адразу некалькі відаў раслінных алею. Але рапсавы сярод іх павінен быць абавязкова: гэта наймагутнейшы антыаксідант, які запавольвае старэнне. Унікальны прадукт нармалізуе абмен рэчываў і зніжае халестэрын у крыві. Акрамя таго, алеі пастаўляюць у арганізм незамежныя (эсэнцыяльныя) тлустыя кіслоты: як ужо было сказана, яны павінны штодня паступаць з прадуктамі харчавання.

— Тут лічу дарэчным вылучыць менавіта рапсавы алей, які цалкам апраўдана набірае ўсё большую папулярнасць у Беларусі, — падкрэсліла эксперт.

Для нармальнага функцыянавання нашага арганізма важна не толькі колькасць у ежы амега-3, але і суадносіны ў ёй поліненасычаных кіслот амега-3, 6, 9. Менавіта ў рапсавым алеі поліненасычаных тлушчых кіслоты (ліналенавая, або амега-6, і альфа-ліналенавая кіслота, або амега-3) знаходзіцца ў найбольш збалансаваным суадносінах.

СУПЕРФУД ПА-БЕЛАРУСКУ

Менавіта таму, адзначаюць вучоныя, рапсавы алей павінен быць на стале ў кожнай сям'і. Бо дастатковае спажыванне амега-3 прыводзіць да паляпшэння дэзінацыі сардэчна-сасудзістай сістэмы, павялічвае хуткасць абмену рэчываў, дабратворна адбіваецца на ўласцівасцях крыві, зніжае артрэарыяльны ціск і памяншае рызыку ўтварэння тромбаў.

У тэму

Як небанальна выкарыстоўваць рапсавы алей у хатняй кулінарыі? Ну, напрыклад, зрабіць з яго маянэз.

— У рэцэпт уваходзіць яйка, гарчыца, раслінны алей і тыя ці іншыя дабаўкі, — распавяў «Звяздзе» кіраўнік Гільдыі кухараў Беларусі **Аляксандр ЧЫКІЛЕУСКІ.** — Гэта можа быць воцат, а можна дадаць лімонны сок. Яйка ўбіваем у кубак, дадаем гарчыцу і пачынаем узбіваць блэндарам. У працэсе ўзбівання акуратна, тончымкім струменьчыкам дадаем раслінны алей, напрыклад рапсавы. Можна ўзяць аліўкавы (хоць соус атрымаецца даражэйшы), можна ўзяць алеі кастачак вінаграду, гарбузовы алей — усё гэта надаць дамашняму маянэзу нюансы смаку.

Поліненасычаныя тлустыя кіслоты, якія змяшчаюцца ў рапсавым алеі, станоўча ўплываюць на ўсе функцыі мозгу (бо наш мозг на 60% складаецца з тлушчаў і мае патрэбу ў крыніцах амега-3). Таксама поліненасычаныя тлустыя кіслоты нармалізуюць вытворчасць гармонаў, змяняюць запаленчыя працэсы ў суставах, памяншаюць перыяд узнаўлення мышачнай тканкі пасля фізічных нагрузак, павялічваюць агульную цягавітасць арганізма, прыводзяць у норму апетыт і спрыяюць памяншэнню вагі, а таксама павышаюць устойлівасць арганізма да інфекцый. Дарэчы, увядзенне ў рацыён дадатковых крыніц амега-3 рэкамендуецца пры допрэсіі — гэта дапамагае ліквідаваць дэпрэсіўную сімптаматыку.

Рапсавы алей — яшчэ і крыніца вітаміну Е (а гэта магутны антыаксідант) і фітастэрынаў (яны з'яўляюцца ключавым структурным кампанентам клеткавых мембран і аказваюць проціатэрскаслератычнае дзеянне). Надзіўна, што гэты каштоўны прадукт рэкамендуецца медыкамі людзям ва ўзросце за 60 гадоў: 20 яго грамаў у суткі забяспячае паступленне ў арганізм найкаштоўнейшых рэчываў, якія перашкаджаюць старэнню. Пры гэтым Наталля Цэмбарэвіч рэкамендуе часцейключаць у рацыён нерафінаваны рапсавы алей. Ён таксама ёсць у продажы, важна толькі памятаць, што прызначаны такі алей менавіта для салатаў: смажыць на любым нерафінаваным раслінным алеі не варта.

Рапсавы алей — важны кампанент здаровага меню цяжарных жанчын, а таксама кормячых мам (умацоўвае імунітэт як маці, так і дзіцяці). І, нарэшце, ён неабходны дзецям з гадавалага ўзросту. З года да трох для малога норма рапсавага алею ў суткі — 6 г, адзначае спецыяліст. І, вядома, важна памятаць, што ў рацыён дзіцяці лебоза ўзросту варта ўводзіць безэрукавыя або нізкаэрукавыя сарты рапсавага алею.

Аляксандра АНЦЭЛЕВІЧ.

РЭСТАЎРАЦЫЯ ЁСМЕШКІ

Сучасная імпланталогія здольна кампенсаваць страту сваіх «жамчужын»

Аспляяльная белазубая ўсмешка — найлепшае ўпрыгожанне. На жаль, нават ты, хто сочыць за сваім здароўем, не застрахованы ад выдалення зубоў. І ў гэтых выпадках даводзіцца шукаць замену. Стаматалогія ў нашы дні прапаноўвае розныя варыянты. Чаму дэнтальная імпланталогія — адзін з найлепшых выхадаў? Што яна сёння можа прапанаваць? Як выбраць добрага спецыяліста? Пра гэта гутарым з доктарам медыцынскіх навук, прафесарам кафедры хірургічнай стоматалогіі БДМУ, урачом — сківічна-тварным хірургам цэнтральнай раённай паліклінікі № 14 Мінска, імплантолагам Таццянай ШАВЕЛА.

— Таццяна Леанідаўна, для тых, хто зусім не ў тэме, растлумачце, калі ласка, што сабой уяўляе імплантат у стоматалогіі.

— Гэта цвёрдая конусападобная структура, якая анатамічна адпавядае караню зубу і ўстаўляецца ў косць або пад надкостніцу замест выдаленых зубоў. Вырабляюцца імплантаты, як правіла, з тытану — біяінэртнага матэрыялу, які не падвяргаецца карозіі, не выклікае алергіі, не аказвае неспрыяльнага ўздзеяння на фізіялагічную сістэму.

— Каму і ў якіх выпадках звычайна рэкамендуецца ставіць імплантаты?

— Як правіла, іх выбіраюць тыя, каго па розных меркаваннях не задавальняе здымны пратэз ці «мост». Сёння ёсць розныя варыянты дэнтальнай імпланталогіі. Пры адтэрмінаванай імплантат ужываецца толькі пасля зарастання і запаявання касцявой тканкі пустаю лункі. Але нярэдка, калі зуб зламаўся, адразу выдаляюць яго карань і ў зубную альвеолу (паглыбленне) тут жа ўстаўляюцца імплантаты.

— Ці ёсць у імплантатаў перавагі перад здымнымі пратэзамі і «мостам»?

— 95 % пацыентаў з пухлінамі слізвістай абалонкі рота — мужчыны і жанчыны, якія доўгі час насілі здымныя пратэзы, рэдка наведваюць стоматалагаў-артапэдаў і не заўважылі траўм слізвістай абалонкі, якія прыводзяць да развіцця анкалогіі. Імплантаты такіх пагроз не ствараюць. Яны ў прынцыпе не маюць пабочных эфектаў.

— Што ўяўляе сабой аперацыя па ўжывленні штучных зубоў?

— Праводзіцца разрез слізвістай абалонкі, з дапамогай фрэз (спецыяльных прылад) фарміруецца касцявое ложа і ўкручваецца імплантат. Зверху на яго часова

можна ўстанавіць фармавальнік дэснавай манжэты. На завяршальным этапе пратэзавання ставіцца штучная каронка. Аперацыя праходзіць пад мясцовай анестэзіяй, яна зусім бяспрыемная. Доўжыцца ад 20 да 90 хвілін. За-

Фота з адкрытых крыніц.

«Пры ўстаноўцы дэнтальных імплантатаў заўсёды ўлічваецца спадарожны захворванні, стан прыкусу, гігіены рота, слізвістай абалонкі. Калі ў роце шмат зубнога налёту, камянёў, то імплантат, напэўна, не прыжывецца. Вельмі высокая рызыка гэтага і ў пацыентаў, у касцявой тканцы якіх прысутнічае хелікабактар пілары — бактэрыя, якая інфіцыруе рэзную вобласць страўніка і дванаццаціпернай кішкі».

пэўнівае вас: часам выдаліць зуб значна складаней, чым усталяваць імплантат.

— Колькі часу прыжываецца імплантат? Гэта перыяд строгі абмежаванняў у харчаванні?

— Час астэаінтэграцыі залежыць ад тыпу касцявой тканкі. Іх усюг чатыры, першы — самы важны. Працэс прыжывлення абумоўлены генетычна, паскорыць яго немагчыма. Звычайна ён доўжыцца 4—6 месяцаў. Сем дзён пасля ўстаноўкі імплантата трэба выключыць з ежы вострыя стравы і цвёрдыя прадукты. Ніякіх іншых абмежаванняў няма. Самае важнае ў гэты перыяд — захаванне гігіены рота.

— У якіх выпадках імплантаты могуць не прыжыцца?

— Пры ўстаноўцы дэнтальных імплантатаў заўсёды ўлічваецца спадарожны захворванні, стан прыкусу, гігіены рота, слізвістай абалонкі. Калі ў роце шмат зубнога налёту, камянёў, то імплантат, напэўна, не прыжывецца. Вельмі высокая рызыка гэтага і ў пацыентаў,

— Ці бывае такое, што ў аднаго і таго ж чалавека адзін імплантат прыжываецца, а іншы — не?

— Вядома. Касцявая тканка ў сківіцы па сваёй структуры розная. У фронтальным аддзеле яна больш шчыльная, чым на бакавых участках, уверсе — друзлая. Часам у здаровых пацыентаў на ніжняй сківіцы з імплантатамі праблем з астэаінтэграцыяй няма, а на верхняй узнікаюць. Дэнтальныя імплантаты ўкручваюцца ў косць з вызначанай сілай — 40 Н/см². Тыя, якія ставяцца з нормальных ціскам, прыжываюцца, а пры залішнім, які выклікае перагрузку касцявой тканкі, — не.

— Чытала, што перад дэнтальнай імплантатнай курцы павінны ўстрымлівацца ад цыгарэт. Чаму?

— Так, такое патрабаванне ёсць. І часта ў яго самыя прыемныя наступствы. Пасля некалькіх месяцаў устрымання ад згубнай звычкі пры падрыхтоўцы да ўста-

«95 % пацыентаў з пухлінамі слізвістай абалонкі рота — мужчыны і жанчыны, якія доўгі час насілі здымныя пратэзы, рэдка наведваюць стоматалагаў-артапэдаў і не заўважылі траўм слізвістай абалонкі, якія прыводзяць да развіцця анкалогіі. Імплантаты такіх пагроз не ствараюць. Яны ў прынцыпе не маюць пабочных эфектаў».

у касцявой тканцы якіх прысутнічае хелікабактар пілары — бактэрыя, якая інфіцыруе рэзную вобласць страўніка і дванаццаціпернай кішкі. З-за таго, што з надыходам кліматэрычнага перыяду дрэнна пачынае ўсмактвацца кальцый, імплантат можа адрывацца ў жанчын, старэйшых за 50 гадоў, але ў гэтых выпадках праблема звычайна вырашаецца.

— Дарэчы, аб узросце. Часам зубы могуць страціць і дзеці з-за сваёй высокай актыўнасці. Але ім жа імплантаты не паказаны?

— Згодна з пратаколамі, гэтая аперацыя дазволена з 18 гадоў, калі сфарміравана касцявая тканка, прыкус. У мяне быў 18-гадовы пацыент, які зваліўся з веласіпэда і выбіў зуб. У такіх выпадках маладыя людзі звычайна прыносяць свае «жамчужыны», я вяртаю іх на месца, і яны, як правіла, выдатна прыжываюцца. Але той хлопец не знайшоў свой зуб — прыйшлося ставіць штучны.

— Якім быў ваш самы ўзроставы пацыент?

— 76-гадовы мужчына. У яго не трымаўся здымны пратэз. Мы ўстанавілі яму па два імплантаты на верхнюю і ніжнюю сківіцы і зафіксавалі на іх пратэз.

тыка, лячэнне і медыцынская прафілактыка перыімплантату». Што вас падштурхнула да навуковай работы?

— Прафесійная цікавасць. У працэсе практыкі ўзніклі пытанні, на якія хачелася знайсці адказ. Да мяне толькі доктар медыцынскіх навук У. Л. Параскевіч абараніў дысертацыю, прысвечаную імплантатам. Я была другой. Кажу сваім студэнтам на лекцыях: «На тое, каб прачытаць лекцыю, якая доўжылася адну гадзіну, мне спатрэбілася 20 гадоў працы. Вам ужо лягчы, вы павінны стаць спецыялістамі, лепшымі за мяне, і рухаць навуку далей. Гэта шлях прагрэсу».

— Таццяна Леанідаўна, да вас, спецыяліста з доктарскай ступенню, напэўна, часта накіроўваюць складаных пацыентаў. Падзяліцеся якімі-небудзь няштатнымі прыкладамі...

— У мяне былі цалкам бяззубыя пацыенты. Разам з урачом-стаматолагам-артапэдам вызначалі колькасць і месца ўстаноўкі і ў залежнасці ад прыкусу ўжывалі ім 6—8 імплантатаў. Аднойчы на месца выдаленага малочнага зубу перасадзіла маладой дзяўчыне яе ж уласны пастаянны ікол, які быў дыстапіраваны (гэта значыць, займаў няправільнае становішча) на паднябенні. Зубны рад адразу эстэтычна выправіўся, і жаваць стала лягчэй. Успамінаю пацыента з сардэчна-сасудзістай паталогіяй, які прымаў антыкаагулянты. Кардыёлаг на час аперацыі адмяніў мужчыну гэтыя рэпараты. Я ўстанавіла імплантаты. Праз тыдзень ён вярнуўся да прыёму лекаў, і нечакана ў раёне барады і шыі ў яго з'явілася гематома, імплантаты не прыжыліся. Прышлося іх выкруціць. Але я не той чалавек, які здаецца без бою. Паралілася з кардыёлагам, яна перавяла пацыента на антыкаагулянт нізкай канцэнтрацыі, і другая мая спроба завяршылася ўдала.

— Вы ўжо больш чым 30 гадоў працуеце практычным хірургам. Ці заўважаеце ў сабе якую-небудзь прафесійную дэфармацыю?

— Прафесія, безумоўна, накладвае адбітак. Пры сустрэчы з любімым чалавекам адразу міжволі звяжаю на яго зубы, ацэньваю іх стан.

«Сёння ёсць розныя варыянты дэнтальнай імпланталогіі. Пры адтэрмінаванай імплантат ужываецца толькі пасля зарастання і запаявання касцявой тканкі пустаю лункі. Але нярэдка, калі зуб зламаўся, адразу выдаляюць яго карань і ў зубную альвеолу (паглыбленне) тут жа ўстаўляюцца імплантаты».

— Як знайсці добрага імплантолага? На што трэба звяртаць увагу пры выбары спецыяліста?

— Думаю, трэба ўдакладніць, якімі аперацыямі ён валодае. Ведаю прыклады, калі імплантатнай займаюцца тыя, хто не ўмее выдаляць зубы. Гэта вялікі мінус. Без гэтага навыку імплантаты ўдала наўрад ці паставіш. Добры спецыяліст комплексна падыходзіць да вырашэння праблемы, заўсёды думае найперш пра здароўе пацыента.

Вольга ПАКЛОНСКАЯ. Фота дадзена суразмоўніцай.

АБСАЛЮТНЫЯ СУПРАЦЬПАКАЗАННІ ДЛЯ ІМПЛАНТАЦЫІ ЗУБОЎ:

- агульнае саматычнае захворванне ў стадыі дэкампенсацыі;
- шэсць месяцаў пасля інфаркту міякарда ці інсульту;
- парушэнні мазгавага кровазвароту;
- перанесена аперацыя па пратэзаванні клапанай сэрца;
- прыём імунасупрэсіўнай тэрапіі, бісфасфанатаў;
- злаякасныя пухліны сківічна-тварнай вобласці;
- перыяд прамянявай або хіміятэрапіі;
- наркатычная залежнасць;
- псіхічныя захворванні, пры якіх пацыент самастойна не можа праводзіць гігіену рота.

АДНОСНЫЯ СУПРАЦЬПАКАЗАННІ:

- алергія на мясцовыя анестэтыкі;
- дрэнная гігіена;
- курэнне;
- вострыя ці хранічныя запаленчыя працэсы сківічна-тварнай вобласці;
- дабраякаснае новаўтварэнне;
- цукровы дыябет.

БЕЛАРУСЬ ШМАТАБЛІЧНАЯ: УЗАЕМАПРАЊІКНЕННЕ КУЛЬТУР

Сёння ў нашай краіне пражываюць прадстаўнікі 156 нацыянальнасцяў, зарэгістравана 25 канфесій і рэлігійных кірункаў (агульная колькасць рэлігійных арганізацый сёння — больш за тры з паловай тысячы). Як заўважыў намеснік Упаўнаважанага па справах рэлігіі і нацыянальнасцяў Сяргей ГЕРАСІМЕНЯ, адна з асаблівасцяў нашай краіны ў тым, што ўсе жывуць у міры і згодзе, ніколі не ўзнікае міжнацыянальных канфліктаў, не фіксуецца правапарушэнняў на расавай глебе. Гэта трэба цаніць і ставіць у прыклад іншым краінам. Гаворка пра тое, што робіцца, каб захаваць такія каштоўныя адносіны, вялася ў Доме прэсы падчас прэс-канферэнцыі «Беларусь шматоблічная: узаемапранікненне культур і рэлігій».

ТОЕ, ШТО ЯДНАЕ

Сяргей Герасіменя згадаў пасаджэнне Міжканфесійнага савета пры Упаўнаважаным па справах рэлігіі і нацыянальнасцяў, якое прайшло ў маі ў Крыжаўздзвіжанскім храме ў Масюкоўшчыне: — Гэта ўнікальная падзея, калі прадстаўнікі розных канфесій у храме збіраюцца за круглым сталом. Тут нават ніхто не думаў пра тое, якія паміж імі ёсць адрозненні, бо ўсе аб'яднаны адзінай мэтай: зрабіць так, каб іх паства, насельніцтва нашай краіны не забыла аб сваіх продках, героях, якія абаранялі і вызвалілі Беларусь.

Таксама адчуць каштоўнасць нашай культурнай і канфесійнай разнастайнасці можна было падчас мерапрыемстваў у ліўі — месцы, дзе гістарычна складалася адметная сітуацыя, калі побач жылі прадстаўнікі розных нацыянальнасцяў і веравызнанняў.

У прадстаўнікоў розных дзяспар, стаў Рэспубліканскі фестываль нацыянальных культур у Гродне. Больш даведацца пра іншыя народы можна і на розных мерапрыемствах у Рэспубліканскім цэнтры нацыянальных культур альбо калі далучыцца да рэпетыцый танцавальных калектываў (разам з прадстаўнікамі дзяспар у іх займаецца беларуская моладзь) ці нават дамовіцца з кіраўнікамі аб'яднанняў, каб тыя падзяліліся рэцэптамі нацыянальных страў.

— Можна сказаць, што ў прадстаўнікоў нацыянальна-культурных аб'яднанняў два дамы: наш цэнтр і Апарат Упаўнаважанага па справах рэлігіі і нацыянальнасцяў. Яны могуць разлічваць на фінансавую падтрымку на набыццё нацыянальных страў, на транспарт для ўдзелу ў розных мерапрыемствах, бо творчыя нацыянальныя калектывы заўсёды з задавальненнем прымаюць у розных рэгіёнах, — расказала дырэктар Рэспубліканскага цэнтру нацыянальных культур Вольга ЯКАБСОН.

«МЫ РАДЫ АДНО АДНАМУ НЕ ТОЛЬКІ НА СВЯТАХ»

— Нам вельмі добра жывецца ў нашай шматоблічнай сям'і. Мы рады адно аднаму не толькі на святах, але і калі сустракаемся ў горадзе. У сацыяльных сетках мы абмяркоўваем пытанні, якія разглядаюцца на пасяджэнні кансультацыйнага савета, дзелімся

большасці дзяржавы... У Беларусі людзей ацэньваюць не па нацыянальных, не па рэлігійных перакананнях, а па дзелавых, прафесійных і чалавечых якасцях, таму тут мы сябе адчуваем як у сваім доме, у якім хочам, каб быў парадок, мір, дабрабыт, — адзначыў старшыня Мінскага гарадскога армянскага культурна-асветніцкага таварыства «Аястан» Георгій ЕГІЯЗАРАН. Ён заўважыў, што ў Беларусі ў розных канфесій ёсць магчымасць для аяццяўлення сваіх духоўных патрэб, у найбліжэйшы час яна будзе і ў прадстаўнікоў армянскай апостальскай царквы — у Мінску завяршаецца будаўніцтва храма па вуліцы Філімонава. Георгій Анушаванавіч узначальвае таксама Кансультацыйны міжэтнічны савет пры Упаўнаважаным па справах рэлігіі і нацыянальнасцяў, у складзе якога сёння прадстаўлены кіраўнікі 19 нацыянальна-культурных аб'яднанняў. Савет абмяркоўвае актуальныя пытанні міжнацыянальных адносін, арганізоўвае агульныя праекты, садзейнічае захаванню і ўмацаванню міжнацыянальнай згоды ў Рэспубліцы Беларусь, інтэграванню грамадзян розных нацыянальнасцяў і фарміраванню ў грамадстве прызнання таго, што ўсе нацыянальныя супольнасці з'яўляюцца неад'емнай часткай народа Рэспублікі Беларусь. Сумесна з Рэспубліканскім цэнтрам нацыянальных культур прадстаўнікі нацыянальных арганізацый праводзяць мерапрыемствы, прымеркаваныя да знакавых падзей, свят, якія маюць гістарычнае значэнне, такіх як Дзень Перамогі, Дзень паміж ахвяр Валькай Айчынай ваіны, Дзень Незалежнасці, Дзень народнага адзінства. Нацыянальна-культурныя аб'яднанні далучаюцца да рэспубліканскіх акцый «Нашы дзеці», «Тыдзень лесу», ездзяць з дабрачыннымі канцэртамі на Дзень абароны дзяцей. Акрамя таго, дзяспары праводзяць і ўласныя культурныя і патрыятычныя праграмы. Так, армяне штогод наведваюць Брэсцкую крэпасць, наладжваюць кантакты з навучнымі ўстановамі, калі ў студэнтаў розных навуковых устаноў ёсць магчымасць больш даведацца пра армянскую культуру, прычым танцавальныя

нумары і майстар-класы праводзяць равеснікі.

Старшыня Міжнароднага грамадскага аб'яднання «Гаро» Хізіры АСАДУЛАЕЎ расказаў, што арганізацыя вырашыла зрабіць акцэнт на работу з беларускай моладдзю, маўляў, дагестанцы, якія жывуць тут, і так павінны ведаць сваю культуру і гісторыю, тым больш што прадстаўнікі гэтага народа не так даўно пачалі абжывацца на беларускай зямлі, пераважна ў пасляваенныя гады:

— Мы можам паказаць сваю культуру са сцэны, але гэта не знішчае дыстанцыі. А калі беларускія маладыя людзі танцуюць лезгінку і для іх знаёмства з нашай культурай становіцца таксама нечым патаемным, ідзе збліжэнне душ.

Перад прадстаўнікамі іншых народаў, на думку Хізіры Газіевіча, асабліва адзначаюцца: «Калі я зраблю нешта дрэннае ў Дагестане, гэта будзе выключна мая праблема, калі ж у Беларусі — на гэта паглядзяць як на дрэнны ўчынак дагестанца (тое ж самае з прадстаўнікамі іншых народаў)». Адсюль і жаданне паказаць усё самае лепшае. У той жа час любоў да радзімы абуджае і любоў да Беларусі, якая таксама стала домам. Хізіры Газіевіч упэўнены, што менавіта тут ён сфарміраваўся як асоба, бо прыехаў сюды яшчэ зусім маладым, як толькі атрымаў дыплом. У Беларусі яго таленты змаглі раскрыцца напоўніцу. Ствараючы творы тут, ён атрымаў званні народнага мастака Дагестана і Чачэнскай Рэспублікі, у Беларусі адзначаны медалём Францыска Скарыны. А яшчэ ён лічыцца заснавальнікам сучаснай карацінскай літаратуры як носьбіт вельмі рэдкай, занесенай у Чырвоную кнігу Расіі мовы. Вершы Асадулаева былі перакладзены на беларускую мову Рыгорам Барадуліным, а на рускую — Анатолем Аўруціным. Літаратурны талент вельмі высока ацэнены — Дзяржпрэміяй Дагестана імя Расула Гамзатава. Хізіры Газіевіч упэўнены, што дасягнуў поспехаў дзякуючы менавіта тым раўнапраўным адносинам і падтрымцы, якую маюць прадстаўнікі розных нацыянальнасцяў у Беларусі.

Алена ДЗЯДЗЮЛЯ.

Адрозненні не перашкаджалі сяброўскім адносинам, прыняццю культуры, наадварот, толькі ўзбагачалі.

Нацыянальна-культурныя аб'яднанні маюць вялікую падтрымку з боку дзяржавы, створаны ўсе ўмовы для таго, каб яны маглі не толькі захоўваць здабыткі свайго народа, але і паказаць іх іншым. Творчыя калектывы далучаюцца да разнастайных канцэртаў і мерапрыемстваў, што праводзяцца ў нашай краіне. Самым жа яркім святам, дзе можна пачуць песні, пабачыць танцы, строі, сувеніры, пакаштаваць стравы, даведацца пра гістарычныя факты, а магчыма, і чамусьці павучыцца

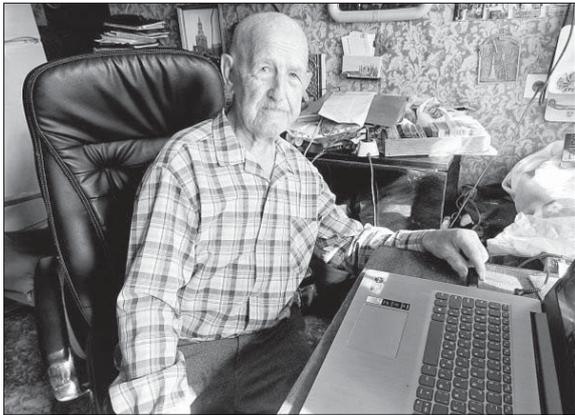
Акрамя таго, што нацыянальна-культурныя аб'яднанні праводзяць агульныя канцэрты, дабрачынныя акцыі, яны наведваюць мерапрыемствы і сьвяты сваіх сяброў. Разам могуць адзначаць, напрыклад, не толькі Раство, але і Науруз, Сабантуй. Праз такое ўзаемадзеянне яны ўзбагачаюць свой круггляд, даведаюцца пра асаблівасці культур розных народаў.

— На фестывалі нацыянальных культур, які сёлета прайшоў у Гродне, усе маглі бачыць, якая шматоблічная наша Беларусь, як жывуць нацыянальнасці. А галюнае, што ўсе яны — адзіная вялікая сям'я, — заўважыла Вольга Якабсон.

проблемамі і радасцямі. Вельмі цёпла адно да аднаго ставімся. У нас ніколі нават у думках не ўзнікала, што паміж намі могуць быць нейкія звады. Добра, што ёсць вялікая падтрымка з боку дзяржавы, каб мы маглі захоўваць свае традыцыі, культуру, песні, мову. Часам можа падацца, што мы ўжо добра ведаем пра азербайджанцаў, дагестанцаў, армян і іншыя нацыянальнасці, але насамрэч мы яшчэ і паловы ўсяго таго не пабачылі, што яны могуць нам паказаць, — падзяліўся старшыня Беларускага грамадскага аб'яднання ўкраінцаў «Ватра» Уладзіслаў КАДЗІРА.

— Міжнацыянальная і міжканфесійная згода — фактары ста-

ВАЙНА ВІКТАРА АРЦЁМ'ЕВА

Віктар Іванавіч вядомы ў Магілёве і за яго межамі публіцыст, паэт, краязнаўца. Ён аўтар некалькіх дзясяткаў кніг, член Саюза пісьменнікаў Беларусі, лаўрэат літаратурнай прэміі імя Якуба Усікава Магілёўскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, бібліяграф паэта Аляксея Пысіна. Вайна для тады яшчэ 14-гадовага хлопчыка стала выпрабаваннем на трываласць характара, сілу волі і мужнасці. Самыя яркія эпізоды ваеннага дзяцінства ляглі ў аснову некалькіх яго зборнікаў пра вайну. Мы сустрэліся з Віктарам Іванавічам, каб разам яшчэ раз пагартча гэтыя кніжкі, праглядзець яго сямейны альбом з даваеннымі фота і ўспомніць найбольш яскравыя эпізоды яго жыцця.

ЧОРНЫЯ КРЫЖЫ НАД ВЁСКАЙ

Віктар Арцём'еў нарадзіўся ў 1927 годзе на хутары Чарэйцаў Круг Шклоўскага раёна. У сям'і Маўры Мітрафанавічы і Івана Лукіча было шасцёра дзяцей, апошні Анатоль нарадзіўся ўжо пасля вайны. Разам з сям'ёй жыла і бабуля Хадора — бацькава цешча ад першага шлюбу. Усе яе дзеці паўміралі, і яна засталася адна. Іван Лукіч пашкадаваў старую і забраў да сябе. Яна выгадала яго дзяцей як родных.

Вёска Радзішына, дзе нарадзіўся будучы публіцыст, мела ўсяго 55 двароў. Але дзяцей было многа, сумавач не прыходзілася. З маленства кожны ўжо ўмеў працаваць. Віктар Іванавіч успамінае, што з 4-5 класа пасвіў у калгасе авечак, свіней. Калі падрос, займаўся коньмі. Даглядаў і вельмі любіў на іх катацца. З 12-13 гадоў ўмеў запрагаць каня і перавозіў снапы з калгаснага поля. Летам у калгасе працавалі ўсе. А па вечарах моладзь збіралася ў гаосцы ў хаце і танцавала пад гармонік або пад скрыпку музыканта па прозвішчы Клычак з суседняй вёскі.

Чытаць Віктар навучыўся рана. Бацька выпусіваў яму газету «Піонер Беларусі», а сабе — «Камунар Магілёўшчыны» і «Звязду». Іх малы таксама чытаў. Дзіцячая памяць зафіксавала, што перад вайной часта на вочы траплялі паведамленні пра палітычнае напружанне з Германіяй. Але ўсе былі перакананы, што калі вайна і будзе, то не на нашай тэрыторыі. Як пелася ў песні: «свайёй і кавалачка не аддадзім».

У дзень, калі пачалася вайна, Віктару і яго аднагодкам па Ардацкай сямігодцы павінны былі ўручыць пасведчанні аб заканчэнні школы.

— Дзень быў прыгожы: ясны, сонечны, ціхі. І настрой — такі ж, — успамінае Віктар Іванавіч. — На выпускны вечар усе дзяўчаты і хлопцы прыйшлі загадзя, святочна апранутыя. Нас было не больш за дваццаць чалавек. Калі ў прызначаны час не запрасілі на ўручэнне, ніхто асабліва не хваляваўся. Да райцэнтра, адкуль павінны былі прывезці атэстаты, 27 кіламетраў, затрымаў ў дарозе — роч звычайна. Аднак хутка стала вядома прычына — вайна. Пасведчанні выпускнікам усё ж такі ўручылі, але толькі ўвечары. Настаўнікі былі сумныя, сціпла павіншавалі нас і запрасілі за стол. Побач з ежай і цукеркамі стаялі бутэлькі з гарэлкай і віном. Настаўнікі налілі сабе і нам: юнакам — крыху гарэлку, дзяўчатам — на донцы віна. Гэта была наша апошняя з імі сустрэча. З настаўнікаў-мужчын у вёску Ардац

ніхто з вайны не вярнуўся. Чуў толькі, што дырэктар школы Якаў Крупен вастаўся жыць, пасля вайны працаваў у Чарнаруччы.

ЖЫЦЦЁ Ў ТЫЛЕ

Калі ў Радзішыне праводзілі мужчын на вайну, пелі «Последний нонешний денечек гуляю с вами я, друзья...». Бабы галасілі, дзеці спалохана назіралі за тым, што адбывалася. Гаспадар сямейства Арцём'евых Іван Лукіч быў мужчына ўжо непрызыўнога ўзросту, яму споўнілася 50 гадоў, аднак ён добраахвотнікам уступіў у 810-ы працоўна-будаўнічы дарожны батальён, які браў удзел у абароне Смаленска і Масквы. Але ўжо ў пачатку 1942 года Дзмітраўскі райваенкамат Масквы дэмабілізаваў яго па інваліднасці. Вярнуцца бацька змог толькі пасля вайны.

— На пяці ці шосты дзень вайны мы з маці пайшлі ў сяло Гарадзішка за сем кіламетраў ад нас, каб у краме купіць солі, мыла і запалак, — расказвае Віктар Іванавіч. — Маці казала, што хутка нічога нельга будзе набыць, нават за грошы. Яна гэта ведала яшчэ па Грамадзянскай вайне. Калі мы вярталіся дамоў, з боку Шклова ледзь ці не над нашымі галовамі праляцеў самалёт з чырвонымі зоркамі на фіюльжы, з кабіны нават было відаць галаву лётчыка ў шлеме. Следам за ім пранёсся нямецкі самалёт з чорнымі крыжамі. А хутка пачулася кулямётная стрэльба. Самалёты былі ўжо далёка ад нас, і я не адразу зразумеў, які з іх палыхнуў. Убачыў, як з яго выскочылі два лётчыкі. Па іх таксама ударыла кулямётная чарга. Спадзяваюся, што гэта нашы немцаў падбілі, але хутка высветлілася, што наадварот.

ПАД АКУПАЦЫЯЙ

— Ворат наступаў, і паступіла каманда пераганяць жывёлу на ўсход, каб ворагу не дасталася, — успамінае суразмоўнік. — Успамінае суразмоўнік надыход немцаў. — Мне з таварышамі даручылі пераганяць статак з Радзішыны ў Чэрнеўку. Там мы перадалі яго супрацоўнікам сельсавета і вярнуліся дамоў. Але, як потым стала вядома, жывёлы загінулі, бо вораг ужо перарзаў шляхі адступлення.

Фронт праз вёску Радзішына не праходзіў. Толькі разрозненныя групы чырвонаармейцаў з вайсковых частак, якія былі разбіты на Бярэзінскім і Дняпроўскім рубяжах, рухаліся на ўсход. Стомленныя, галодныя, у запальеным адзенні, яны прасілі піць і што-небудзь з яды. Жанчыны выносілі ім малако і хлеб.

Аднойчы з боку вёскі Старыя Чамаданы, што за сем кіламетраў

ад Радзішына, пачулася страляніна, успыхнула вялікае зарыва. Потым вясковыя жанчыны расказвалі, што сустрэлі каля ракі стомленага чырвонаармейца, які расказаў, што адбыўся няроўны бой за вёску. Параненых і кантужаных чырвонаармейцаў немцы заганялі ў вялікую адрыну і падпалілі. Толькі адзінкам удалося выратавацца.

— Праз дзень ці два пасля трагічных падзей у Старых Чамаданах з'явіліся першыя акупанты і ў Радзішыне, — расказвае Віктар Іванавіч. — У мяне былі невялікія партрэты Леніна і Сталіна, трымаць якія навідавоку было небяспечна, і я вырашыў іх схваць. Сцены ў хаце былі абклеены газетамі, а пад столлю мелася невялікая пустэчка, куды я і паклаў тыя партрэты. А каб схованка выпадкова не адкрылася, налялі зверху яшчэ і газету. Ні паліцаі, ні немцы, якія заходзілі ў хату, нічога не западозрылі. Пра схованку не казаў нават маці. Як толькі сяло вызвалілі, дастаў партрэты і размясціў іх на бачным месцы. Хтосьці можа падумаць: а ў чым тут подзвіг? А я лічу, што ў 14 гадоў на такі ўчынак патрэбны і сумленне, і кемлівасць, і нават мужнасць.

Калі ў Ордаці, а гэта чатыры кіламетры ад Радзішына, адкрылі нямецка-паліцэйскі гарнізон, рэпрэзія стала больш. У склад гарнізона ўвайшлі акружэнцы, якія перайшлі на бок ворага. Гэтыя прэзэрватывы не пераставалі марадзёрстваць.

У лютым 1944 года немцы выгналі радзішанцаў з дамоў — збіраліся зрабіць у гэтым месцы «мёртвую зону» для партызан. Хто паспеў, схаваўся, астатніх пагналі спачатку ў Аршанскі канцлагер, а пасля ў Круглянскі раён у вёску Ражкі. Сям'я Арцём'евых жыла там каля пяці месяцаў да самага вызвалення іх вёскі. Гэтай тэме Віктар Арцём'еў прысвяціў кнігу «Выгнаннікі».

ВЫЗВАЛЕННЕ ПРЫШЛО З УСХОДУ

У адной з кніг Віктар Арцём'еў гэты доўгачаканы момант апісаў так: «Вызваленне ад акупантаў адбылося ў ноч з 27 на 28 чэрвеня 1944 года. Спачатку пачалася страляніна ў Кругльце, потым над пасёлкам успыхнула зарыва. Крыху пазней загарэлі хаты ў вёсцы Александроў, дзе размяшчаўся нямецка-паліцэйскі гарнізон. Выразна пачуліся аўтаматныя і кулямётныя чэргі, выбухі гранат. Людзі, якія падышлі з таго боку, перадалі, што на гарнізон пайшлі штурмам партызаны, а Круглае ўжо ўзята. Гарэлі хаты ў вёсцы Радца, што за рэчкай Друць. Іх запалілі немцы, якія адступалі на захад. Да Ражкоў ні немцы, ні паліцаі не дабраліся. Вёска ўцалела. Радасць перапаўняла ўсіх чэраз краі: нашы прыйшлі! Праз тры дні мы вярнуліся дамоў».

— У 1944 годзе, пасля вызвалення, мяне прызвалі ў армію, — расказвае суразмоўнік. — Праходзіў падрыхтоўку ў Фашчаўцы — там быў арганізаваны збор. Вучылі страляць. Рыхтавалі ў пяхоту. Але павяваў не атрымаўся. Ваенкам у Шклове паглядзеў на мяне — а я быў ростам 156 сантыметраў і вагаў 40 кілаграмаў! — і параіў пачаць сабе дамоў. Я адмовіўся, але ў Магілёве ўсё ж такі мяне і некалькіх маіх таварышў камісавалі і адправілі дамоў, каб падраслі.

Радзішына пакрысе вярталася да мірнага жыцця. У калгасе працаваў сеяць хлеб, касіць сена. Віктар працаваў на ворыве, дапамагаў сеяць лён. Трэба было падтрымаць вялікую дзяржаву, паклапаціцца, каб яна была з хлебам. Працавалі шмат, але было галаднавата. У два-

рах сялян пасля вайны не засталася ні кароў, ні свіней, ні цялят. Нават сабак і тых перастралялі. Немцам не падабалася, што яны сустракалі іх брэхам, а партызанам — тое, што яны выдавалі іх ворагу.

З ПЫСНЫМ СЯБРАВАЛІ СЕМ'ЯМІ

Яшчэ ў 1 класе настаўніца звярнула ўвагу на літаратурны талент юнага Віктара Арцём'ева. Яна прапанавала хлопчыку напісаць заметку ў газету, крыху паправіла, і тэкст надрукавалі. У другім і трэцім класах Віктар ужо быў членам рэдкалегіі, а ў чацвёртым стаў рэдактарам школьнай газеты. У сямігодцы, а потым і культасветвучылішчы працягваў развіваць свае пісьменніцкія здольнасці. У артыкулах крытыкаваў дрэнных вучняў, гультаёў, курцоў, а сумленных хваліў і ставіў у прыклад.

Пасля вайны Віктар Арцём'еў скончыў у Мінску вярчэрні ўніверсітэт марксізму-ленінізму, атрымаў вышэйшую палітычную адукацыю. Успамінае, што лекцыі ён чытаў вядомыя прафесары, а за вучэбнымі сталымі сядзелі дырэктары буйных прадпрыемстваў. У 1964 годзе суразмоўнік паступіў у Мінскі педінстытут імя Горькага на бібліятэчны факультэт, дзе загадчыкам кафедры быў Васіль Лявончыкаў, з якім Арцём'еў пазнаёміўся яшчэ ў Чарыкаве.

Там жа, у Чарыкаве, Віктар Арцём'еў пасябраваў і з Аляксеем Пысіным, які з 1955 года ўзначальваў раёнку. Віктар Іванавіч на той час быў загадчыкам аддзела культуры і сакратаром пярвічнай партыйнай арганізацыі райвыканкама. Аднойчы Пысін заішоў да яго ў аддзел і папрасіў напісаць артыкул. Так пачалося іх супрацоўніцтва, якое потым перарасло ў сяброўства. Пысін быў вельмі ўдзячны Арцём'еву за тое, што той дапамог яму ў адной вельмі складанай жыццёвай сітуацыі.

— Аднойчы я заішоў да Пысіна ў рэдакцыю і сустрэў там свайго земляка Георгія Лаўрынавіча Напрэва, які працаваў інструктарам ЦК КПБ, — расказвае пісьменнік. — Мы былі добра знаёмыя, нашы семі сяміравалі. Пысіна збіралася за адзін матэрыял звольніць і выключыць з партыі. Я папрасіў Напрэва, каб той дапамог Пысіну. У хуткім часе пасля гэтага я пераехаў у Магілёў, Чуў, што Пысіну даў вымову. Падумаў, што зямляк не дапамог. Але Пысін пры сустрэчы расказаў, што дапамог яшчэ як: яму пагражала горшае. Георгій Напрэў таксама паклапаціўся, каб Пысіна адправілі вучыцца ў Маскву на вышэйшыя літаратурныя курсы.

— Пасля іх Пысін вярнуўся ў Магілёў, і мы сябравалі ўжо сем'ямі, — дзеліцца ўспамінамі Віктар Іванавіч. — Гэта ён фактычна прымусіў мяне стаць карэспандэнт-арганізатарам бюро прапаганды Саюза пісьменнікаў Беларусі ў Магілёве. Я спачатку супраціўляўся, а потым быў яму вельмі ўдзячны. Пабачыў шмат славуцых пісьменнікаў, многія з іх сталі маімі сябрамі. Былі сустрэчы з Іванам Шамякіным, Рымай Казаковай, Фёдарам Янкуўскім, Уладзімірам Гіламедавым, Яўгенам Далматоеўскім, Віктарам Карамазавым, Алесем Махначом, Рыгорам Няхаем, Авяр'янам Дзержынскім. За 10 гадоў работы ў якасці карэспандэнта-аганізатара зладзіў у Магілёве каля дзюх тысяч літаратурных сустрэч. Шмат каму з іх прывяціў свае нарысы, апісаў уражанні ад сустрэчы з імі. У друку выйшлі мае даследаванні пра беларускую мову, краязнаўчыя нататкі, успаміны пра вайну,

склаў зборнік «П'яменнікі і кнігі», тры зборнікі «Вяснок», якія прывяціў Аляксею Пысіну, Анатолю Сербантовічу і песняру зямлі Магілёўскай — Івану Пецхераву.

Дзейнасць Віктара Арцём'ева адзначана шматлікімі ганаровымі граматамі і падзякамі, ён уладальнік нагрудных знакаў «За выдатную працу» Міністэрства культуры СССР, «За вялікі ўклад у літаратуру» Саюза пісьменнікаў Беларусі. Сваю дзейнасць пачынаў у калгасе, быў загадчыкам Парыцкай раённай бібліятэкі, літсупрацоўнікам Парыцкай раёнкі, інспектарам упраўлення культуры Магілёўскага аблвыканкама, загадчыкам аддзела культуры ў Чарыкаве. З 1962 да 1969 года працаваў у Магілёўскай абласной бібліятэцы імя У. Леніна, а з 1969 года — выкладчыкам бібліятэчнага тэхнікума імя Пушкіна.

За жыццё сабраў вялікую бібліятэку, у якой шмат кніг з дарагоўнімі подпісамі Ігара Шклярэўскага, Івана Чырвынава, Івана Шамякіна і іншых. Асабліва дарагі для яго зборнік з вершамі пра Брэсцкую крэпасць з аўтаграфамі Васіля Віткі, Ніла Гілевіча, Пётруса Броўкі, Пётруса Макаля, Аляксея Пысіна, які яму падарыў і рэдакцыю газеты «ЛІМ» у перыяд цэснага супрацоўніцтва з гэтым выданнем.

ФАШЫЗМ ЗНОЎ ПАРЫМАЕ ГАЛАВУ

Нагледзячы на свае 97 паважаных гадоў, Віктар Іванавіч застаецца ў страі. Па меры магчымасці наведвае абласную бібліятэку імя У. Леніна, сустракаецца з творчай культурой і сакратаром пярвічнай партыйнай арганізацыі райвыканкама. Аднойчы Пысін заішоў да яго ў аддзел і папрасіў напісаць артыкул. Так пачалося іх супрацоўніцтва, якое потым перарасло ў сяброўства. Пысін быў вельмі ўдзячны Арцём'еву за тое, што той дапамог яму ў адной вельмі складанай жыццёвай сітуацыі.

— На вайне загінулі мае дзядзькі Максім Арцём'еў, Адам Трафімаў, наш зяць Павел Яфіменка, стрыечныя браты Васіль Арцём'еў, Мікалай Глушанкоў, — пералічвае імёны родных Віктар Іванавіч. — Акупанты знішчылі ўсю сям'ю майго дзядзькі Фёдара Глушанкова, расстралялі стрыечнага брата Ісяка Пруднікава. З сям'і нашага зяця Дзмітрыя Нікіфаравіча Асіповіча на вайну пайшлі бацька і пяць сыноў, а вярнуліся толькі два сыны. У лабраціна Міхаіла Аляксеевіча Ласоўскага на фронце загінулі тры браты. Наогул, з вайны не вярнуліся 27 маіх землякоў з Радзішына, шмат хто памёр у вёсцы ад тыфу, бо не было ні ўрача, ні лекаў.

На сустрэчах з моладдзю, магіляўчанамі Віктар Арцём'еў заўсёды звяртае ўвагу на неабходнасць берагчы мір. Сёння гэта асабліва важна.

— Фашызм зноў падымае сваё джала, — кажа ён. — Толькі ў яго верхаводаў іншыя імёны. Іх дзеянні прыкрыты «правамі чалавека» і «дэмакратыяй», а почырк той жа, гітлераўскі. Дастаткова ўспомніць падзеі ў Югаславіі, разгром Сербіі і анексію Косава, цынічную вайну ў Іраку, каларовыя рэвалюцыі на тэрыторыі былога Савецкага Саюза і ва ўсім свеце, памкненні развязаць вайну ў Паўночнай Карэі, Іране... З маўляўчай згоды дзяржаў Злучонай Еўропы густымі ўсходамі прабіваюцца парасткі фашызму ў суседніх з намі краінах. Афанываюцца і разбураюцца помнікі пераможцам над фашыскай Германіяй, а былыя паматгаты эсэсаўцы узводзяцца на п'едэстал. Нельга дапусціць, каб гэта чума распаўсюдзілася на ўвесь свет і запаліла яго. Трэба берагчы сваю краіну і цвёрда супрацістаяць карычневай навалі.

Налі ЗІГУЛЯ, фота аўтара.

«НА ГЛЕБЕ НАРОДНАГА ЖЫЦЦЯ...»

Ці лёгка займацца літаратурным крэаўствам

Алесь ХІТРУН — вядомы на Гродзеншчыне зборнік гістарычнай, літаратурнай памяці. Больш за дзесяць гадоў працуе навуковым супрацоўнікам Лідскага гістарычна-мастацкага музея, з'яўляецца куратарам Дома Валянціна Таўлая — адмысловага філіяла Лідскага музея. Некаторы час узначальваў літаратурнае аб'яднанне «Суквецце» пры рэдакцыі раённай газеты «Лідская газета». Мы вырашылі пагутарыць з дасведчаным даследчыкам і вопытным арганізатарам музейнай справы пра літаратурнае крэаўства.

— Алесь, што ёсць у вашым уяўленні літаратурнае крэаўства?

— Гэта вельмі шырокае паняцце. У яго ўваходзіць не толькі збіранне літаратурных скарбаў, але і грунтоўнае вывучэнне іх. З літаратурай ідзе побач фальклор, за ім — этнаграфія, а таксама дыялекталогія, затым — тапаніміка і г. д. Гэта значны трывалы ланцужок і добры кавалак працы для даследчыка.

Мастацкі твор можа ўзнікнуць і на глебе народнай творчасці, зыходзячы з ведання народнага жыцця, усіх яго адметнасцяў. Некаторыя з такіх мастацкіх твораў у мінулыя гады лічыліся народнымі, ананімнымі. Важнай асаблівасцю ў перадачы рэальнага жыцця павінна служыць і жывая мова. Так, гэта тая найкаштоўнашая, якая перадаецца нам з мінулага, той фундамент, на якім трымаецца той ці іншы населены пункт. А яшчэ, паверце, на любой тэрыторыі ёсць свае адметнасці ў гаворках. Яны, гэтыя адметнасці, заўважны і сёння. Іх неабходна захаваць — гэта ж моўныя залатнікі! З падобным узорам мастацкай літаратуры мы ўжо знаёмы. Яго пакінуў нам Іван Мележ у рамане «Людзі на балоце», пакінулі іншыя пісьменнікі.

А няжуко не павінна чытача цікавіць, адкуль паходзіць аўтар, адпаведна, адкуль паходзіць і сам твор, а можа, нават і герой? Чым значная, чым прыкметная тая мясіцына, у якой нарадзіўся літаратар? Якая адметнасць гэтай тэрыторыі праявілася ў напісанні твора? У гэтую зацікаўленасць прывядзе ўжо другая навука — тапаніміка.

Сувязі з іншымі навукамі можна прыводзіць і далей. А абягуліць увесь гэты створ гісторыя. Так з розных кірункаў даследаванняў і складваецца літаратурнае крэаўства.

— Вы доўгі час працуеце над захаваннем, музейфікацыяй памяці пра Валянціна Таўлая. Як лічыце, машаб якой пісьменніка варты захавання праз стварэнне музея? Дзяржаўнага ці грамадскага музея...

— Каб падысці да разгляду гэтага пытання, неабходна вызначыць, у чым жа заключаецца дзейнасць таго творцы. Які след пакладзены ім? Якую ролю адыграла напісанне ім у развіцці грамадства?..

Не так даўно, калі даводзілася мне даследаваць жыццё і творчасць Валянціна Таўлая, фонд якога захоўваецца ў Беларуска-літвінскаму архіве-музеі літаратуры і мастацтва, выпала магчымасць пагутарыць з архівісткай, даследчыцай беларускай літаратуры Ганны Вячаславаўнай Запартыка, якая на той час узначальвала гэтую ўстанову. Дык яна зрабіла слухную для мяне папраўку, прамовіла, што Таўлай — гэта не толькі паэт, ён вышэй паэта. І гэтая тэарэма мяне прыўзняла таксама. Разгадаць яе выпала мне за гонар. Адкаж яму на паверхні. Жыццё Валянціна Таўлая — гэта хадзьба па лязе нажа. У маладыя гады ён заклікаў народ звалца беларусамі, і было гэта ў той час, калі насельніцтва Заходняй Беларусі знаходзілася пад пяцю паланізацыяў. За свае ўчынкi ў маладыя гады пазыў пазбаўлены волі. Адночы, згадваў былі міністр асветы Міхалі Мінкевіч, каб падчас знамяноўня ў Гродне ў верасні 1939 года ўсіх палітычных вязняў хацелі расстраляць, дык Таўлай першы сярод іх ганарова ўдзямў галаву і моцна, так, каб усё пачулі, даносіў праз краты словы з верша Уладзіслава Бранейскага «На смерць рэвалюцыянера». А калі казаць пра час Вялікай Айчыннай вайны, Таўлай не меней рызыкаваў сваім жыццём. Прымаючы ўдзел як сувязны ў

дзейнасці партызанскага атрада імя Катюшка (брыгады імя Дзяржынскага), а затым уваходзячы ў дыверсійную групу «Буравеснік», па заданні камандавання ён дае згоду «працаваць» на немцаў, разумеючы, што гэта канспірацыя можа дарагога каштаваць. Фашысты, паліцаі маглі б яго закатаваць, расстраляць, калі б толькі ведалі, хто ён ёсць на самай справе, якіх поглядаў прытрымліваецца. І пры гэтым ён прадаўжае прадумваць розныя псеўданімы, нахшталт Мсцівец, якімі падліваецца пад творамі ў агітплакаце «Раздавім фашысцкую гадзіну». Пабочыя краты Валянцін Таўлай і ў Лідзе падчас Вялікай Айчыннай вайны. У гэтым зняволенні ён напісаў шэраг пранізлівых вершаў. Адзін з іх — «Сон Гітлера», які потым знойдзе месца на старонцы агітплаката, што высмейваў фашыстаў і іх прыслугачоў.

Барацьба з польскай уладай, з нямецка-фашысцкім рэжымам — чым не подзвіг у імя свайго беларускага народа?! У творах паэт і разгортвае сваю місію на зямлі. У гэтым жа і заключаецца гераізм, які варты таго, каб аб ім помнілі нашчадкі.

Дзеля ўшанавання такіх асоб павінны патурбавацца дзяржава, усё грамадства. У Лідзе дом, дзе жыў В. Таўлай, — гэта адзіны аб'ект, што звязаны з памяццю пра легендарнага заходнебеларускага паэта і які ўцалеў да нашага часу. І ўжо хутка як 15 гадоў ён з'яўляецца музеем — аб'ектам менавіта дзяржаўнай установы Лідскага гісторыка-мастацкага музея. Няхай ён і невялікі, з камернымі выставачнымі заламі, але ж працуе з падтрымкай дзяржавы. Да 110-годдзя з дня нараджэння Валянціна Таўлая ў дом паэта былі перададзены матэрыялы з 15 самых розных арганізацый (з музеяў, архіваў, бібліятэк), дзе захоўваецца яго эпістлярная спадчына. Супрацоўніцтва, звязанае з перадачай архіўных матэрыялаў, было наладжана ці не ўпершыню. Падзея прайшла маштабна, урачыста, па-дзяржаўнаму.

— На ваш суб'ектыўны погляд, ці дастакоўка ў нас літаратурных музеяў? У знак памяці каго варты адкрыць, заснаваць пісьменніцкія музеі на Гродзеншчыне?

— Так склалася з часам, што наведвальнасць такіх профільных музеяў скарачаецца. Патрэбне пошук навацый, таму музейшыккі стараюцца ісці ў нагу з часам, ствараюць анімацыйныя пераўтварэнні, ладзяць тэатралізацыі з выкарыстаннем сучасных тэхналогій. Такая праца прадладзена з той мэтай, каб прадметы, экспанаты цяпер самі гаварылі за сябе, каб дух таго ці іншага гаспадару лунаў у музейнай прасторы. У народзе кажуць: «Быў час, была эпоха». Так, менавіта тыя асобы і сталі неўміручымі. Ім ставяць помнікі, у іх гонар называюць вуліцы, адкрываюць музеі. Раней пісьменнік з'яўляўся нібыта бокай асобай, перад ім здымалі капелюшы. А што цяпер? Не хачу крыўдзіць сучаснае пакаленне, але народнае выказванне пра тое, што «і жука і жаба цяпер пішучь», з кожным годам набывае сугучны час сэнс. Угнацца за найлепшым друкаваным прадуктам не паспяваеш. Паліцы ў бібліятэках, крамах перапоўненыя кнігамі, а чытачоў усё менш і менш. Папярovou кнігу цяпер замяніў электронны адпаведнік, які стаў зручнейшы чытачу-прыхільніку. Тое ж і з літаратурнымі музеямі — ствара-

юцца віртуальныя выстаўкі, адбываюцца знаёмствы з экспазіцыямі праз QR-коды, працуюць аўдыягіды, інтэрнэт-сайты і г. д. Безумоўна, сярод гэтага бурлівага жыцця яшчэ застаюцца прадстаўнікі старэйшага пакалення, якім даспадобы пазнаёміцца з музеем сам-насам, жываю. Але ва ўсялякім разе месца літаратурным музеяў у асветніцтве, культурным жыцці павінна быць: ці то яны будуць размяшчацца ў дзяржаўных установах, прыватных арганізацыях ці пры грамадскіх аб'яднаннях. Часам грамадскія музеі, створаныя пры адукацыйных установах, насычаны не горш за тыя, што месцяцца ў асобных будынках.

На Гродзеншчыне ёсць літаратурна-краязнаўчы музей у Астрынскай сярэдняй школе, што ў Шчучынскім раёне. Гэта адзіны музей у Беларусі, які прысвечаны класіку беларускай літаратуры Цётцы — Алаізе Пашкевіч. Там вучні самі праводзяць экскурсіі. Кіруе работай настаўнік беларускай мовы і літаратуры Ала Балобан. Музей мае статус «народны». У вучэбна-педагагічным комплексе Крупаўскай дзіцячых сад — сярэдняй школа, што на Лідчыне, працуе таксама не меней цікавы музей — «Час. Падзеі. Людзі», у якім сабраны матэрыялы пра знакамітага чылійскага вучонага і нашага суайчынніка Ігната Дамейку. Таксама з удзелам вучняў праходзіць экскурсіі, прыязджаюць знамянітыя людзі, цікавяцца гісторыяй земляка. Доўгі час адказваў за гэты музей настаўнік гісторыі Іван Гвойна. Ведаю, што і ў Скідзельскім дзяржаўным каледжы ёсць літаратурна-краязнаўчы музей імя Міхаса Васільска, кіраўнік якога — Святалана Сарокіна.

Гродзеншчына — гэта тэрыторыя, калыскай якой сталі знакамітыя людзі, што праславілі Беларусь далёка за межамі: Янка Брыль, Алег Лойка, Анатоль Іверс, Аляксей Карлюк... Пэўна, варты згадаць імя такіх майстроў прыгожага пісьменства, як Валянцін Блакіт, Вячаслаў Адамчык, Аўгіння Кавалюк, Уладзімір Калеснік, Адам Мальдзіс, Артур Цішчэ... Яны таксама заслужылі увагі і пашаны. Безумоўна, адводзяцца месцы і для іх кніг з дароўнымі надпісамі, рукапісамі ды іншым матэрыялам дзеля захавання. І ўжо няважна, у якім музеі: ці то пры адукацыйнай установе, грамадскім або дзяржаўным. Час потым раскладзе ўсё на свае месцы. Народ выбірае свайго дзеяча-куміра, толькі народ павінен палічыць яго заслугі, ацаніць вартасць асобы дзеля ўшанавання памяці. Валянцін Таўлай, Міхас Васілёк, Васіль Быкаў — хіба яны імкнуліся ствараць сабе музеі? Бясспрэчна, не. Жылі як усе людзі, тварылі, а не вытваралі. І таму мы бачым сёння станоўчы вынік іх дзейнасці, станоўчую грамадскую адназку зробленага імі.

— Якія формы работы па стварэнні сістэмы мясцовага літаратурнага крэаўства падаюць вам найбольш вартымі: канферэнцыі, крэаўнаўчы чытанні, мясцовы друк, турыстычныя экскурсіі ці нешта іншае?

— У кожнага праяўляецца свой густ, вызначаюцца ўласныя прыярытэты. І тое і іншае заслужыла месца быць. Калі казаць ад сабе, даволі суб'ектыўна, то прызнаюся, што апошнімі годамі мне спрыяе быць, прысутнічаць ва ўсім гэтым фармаце і форумах. У большасці ў публічнай сферы, на канферэнцыях, чытаннях, з падрыхтаванымі загадкамі дакладам. Мінуты год быў насычаны для Ліды. Мы адзначылі 700 гадоў з дня заснавання горада. Галоўнай яркай у нас з'яўляецца Лідскі замак. У ім жа (дзве секцыі), а таксама ў Доме Валянціна Таўлая (трэцяя секцыя) і была арганізавана навукова-практычная канферэнцыя «Ліда і Лідскі край і гісторыі Беларусі» сумесна з Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі. Ужо не першы год у раённай бібліятэцы імя Янкі Купалы ладзяцца «Лідскія чытанні», у якіх прымаюць удзел не толькі навукоўцы, але і моладзь, школьнікі. Усе матэрыялы потым знаходзяць сваё месца пад адной вокладкай: бібліятэчнымі намаганямі выходзяць адпаведныя зборнікі.

Што датычыцца мяне асабіста, то ў свой час я распрацаваў маршрут па вуліцах і аб'ектах горада «СТАУЛенне», па адрасах, якія звязаны з жыццём і творчай дзейнасцю бе-

ларускага паэта Валянціна Таўлая. Нельга абысці і адкрыты рэгіянальны фестываль песеннага фальклору паміж Земавіта Фядзюкага «Цёллыя вечары... ды халодныя ранкі...», які праходзіць у Мажыкаве і які арганізоўвае адрэз культуры Лідскага райвыканкама.

— Грамадства, наступныя пакаленні чытачоў могуць шмат што страціць з літаратурнай памяці народа, калі не рупліцца над мемарыялізацыяй пісьменніцтва. Якія ў гэтым ключы ініцыятывы, на ваш погляд, падаюцца лагічнымі? І ў плане помнікаў, назваў вуліц, мемарыяльных дошак...

— Вось гэта, сапраўды, балючае пытанне. Падрастаючае пакаленне ўсё менш цікавіцца мінулым. Ад кагосяці я чуў, што калі Янка Купала быў запрошаны на нейкае пасяджэнне, то пабочы ў сярод прысутных і маладых людзей. Калі яму далі слова, то ён прамовіў нешта нахшталт такога: «Бачу я вас, маладыя. Але ж чамусьці ў вас слаба гэтаваць вочы. Вось хоць бы адзін чалавек з гэтаў сотні выйшаў у людзі і заняў нішу ў пісьменніцкім асяродку...»

Хтосьці ці то жартам, ці то ўсур'ёз казаў, што калі распыталі моладзь, хто такі Якуб Колас і Янка Купала, то адказвалі, што гэта адзін і той самы чалавек, а яшчэ і такое адказвалі нават, што яны прадуманыя людзьмі. Але ж пакуль не ўсё згублена. Ёсць жа той, хто захавае гэтую памяць і перадаць наступным. Толькі якім чынам ён гэта зробіць? Так, тут павінна парупіцца і дзяржава, і грамадскія аб'яднанні, і прыватныя арганізацыі. Бясспрэчна, тая асоба, якая адказна ставілася да пастаўленых задань і займалася творчымі справамі, — гэта яе жыццёвы будні, якія прынёслі асалоду, а чалавек гэты ў сваю карысць ствараў настрой, працаваў на карысць людзям. І ён жа, на маю думку, не імкнуўся сабе увекавечыць у шыльдэ і помніках. У гэтым рэчышчы ў адказ за неабякаваць, за талент і працаздольнасць адбываецца павінны людзі, народ, соцыум. І гэтая падзяка павінна перадаваць шмат каго яшчэ пры жыцці. Сваіх людзей трэба ведаць у твар, жыццё. Якім чынам? У правядзенні конкурсаў і фестываляў, названых у гонар такіх асоб. Дадзены падыход добра адрацаваны ў спартыўным асяроддзі. А чаму не арганізоўваць нешта падобнае і з літаратарамі? Глядзі, і ўжо іншыя зачуць быць падобным на гэтага героя. Гэта датычыцца сучасных твораў. А вось ужо сама мемарыялізацыя звязана з памяццю пра чалавека, калі яго не стане. Пры жыцці — конкурсы, фестывалі, а ўжо пасля смерці — шыльдэ на будынках, назвы вуліц, помнікі — даніна памяці, стварэнне музеяў і экспазіцый.

У 2014 годзе ў свой 85-гадовы юбілей ганаровы грамадзянін Лідскага раёна Аляксандр Каранюк прэзентаваў аўтабіяграфічную кнігу «Сэнс жыцця». Гэтае выданне — споведзь руплівага старшынкі галгаса «Бердаўка», які сваім жыццём і справамі пакінуў для нашчадкаў адну з яркіх старонак у стваральную гісторыю Лідчыны савецкага часу. Кніга — летані роду Каранюкоў ад канца XIX стагоддзя да нашых дзён. Аўтар раскрываў лёсы родных, блізкіх, аднаўскоўцаў, а праз іх — лёс заходнебеларускай вёскі на працягу больш чым стагадовага адрэзка часу. Аўтар імкнуўся згадаць усіх, з кім перасякаліся жыццёвыя дарогі, з кім разам ствараў «новую» Бердаўку. Дарчы, пры жыцці ў аграгарадку Бердаўка адна з вуліц ужо была названа яго імем. На 92-м годзе жыцця, у 2021-м, Аляксандра Аляксандравіча не стала. У тым жа, 2021-м, на 98 годзе жыцця пакінуў гэты свет яшчэ адзін яркі прадстаўнік крэаўнаўчага руху Лідчыны — Мікалай Мікалаевіч Дзікевіч, які да апошняй хвіліны неабякава ставіўся да свайго краю, выдаў дзве кнігі — «Дзітрыкі. Згукі заснуўшай цывілізацыі» (пра сваю радзіму — вёску Дзітрыкі) і «Сялец. Прынёманская рэчнічаснасць» (пра вёску Сялец, у якой ён пражыў большую частку жыцця). Абедзве кнігі — узор даследаванняў і напісання гісторыі вёскі. Пра ветэранна-краязнаўцаў я згадаў тут не дзеля прыгожага слоўца. Яны — яскравы прыклад для тых, хто хоча пакінуць важкі след у гісторыі і не пайсці ў бяспамяць.

Гутарыў Кастусь ЛЕШНІЦА.

ТУТ ПАЧЫНАЎСЯ МЕНСК...

Раскопкі на месцы Сядзібы пачаліся зусім нядаўна.

З дапамогай такога прыбора дакладна вымяраецца ўзровень глыбіні.

УЖО сёлета плануець завяршыць археалагічныя раскопкі старажытнага гарадзішча на рацэ Менцы. Так што «Звязда» вырашыла не губляць часу і разам з Нацыянальным агенствам па турызме адправіцца ў месца, дзе ў X стагоддзі пачынаў сваю гісторыю летанісны Менск.

Трапецападобная падвеска, якая была папулярная ва ўсіх славянскіх жанчын VII—IX стст.

Гэта толькі невялікая частка знаходак.

Аляксей АЎЛАСОВІЧ дэманструе ўнікальныя драўляныя канструкцыі ў Вялікім Гарадзішчы.

МУЗЕЙ ПАД АДКРЫТЫМ НЕБАМ

Археалагічны комплекс на Менцы даследуецца з XIX стагоддзя. Аднак сур'ёзныя акадэмічныя даследаванні тут пачынаюцца толькі з 1950-х гадоў. Асабліва актыўна вялася работа ў 1970—1980-х, а потым быў перапынак. Новая хваля раскопак пачалася з 2012 года, калі за даследаванні ўзяўся Інстытут гісторыі НАН Беларусі.

— Гэтая тэрыторыя — гісторыка-культурная каштоўнасць рэспубліканскага значэння. Тут распрацаваны ахоўныя зоны, якія павінны не дапускаць разбураўняння комплексу, — распавядае **сярэдных вякоў і новага часу Інстытута гісторыі НАН Беларусі Андрэй ВАЙЦЯХОВІЧ**. — Увесь комплекс — гэта ж не толькі гарадзішча, а яшчэ пасадзі, якія атачаюць з усіх бакоў. Так, плошча ўсяго комплексу — 30 гектараў. Досыць вялікі горад быў.

Цяпер на тэрыторыі гарадзішча дзейнічае некалькі раскопаў. Аднак найважнейшы і перспектывіны — гэта раскоп прарэзкі паўночнай часткі вала. Што ж у ім унікальнага? Уся справа ў тым, што менавіта там, у пойме Менкі, былі выяўлены ўнутрывалныя драўляныя канструкцыі. Прычым ступень бяспекі вельмі высокая. Ні ў адной з краін Усходняй Еўропы аналагічных аб'ектаў у такім добрым стане не захавалася. А ўвесь сакрэт у тым, што ўчастак сцяны быў зроблены ў балоцістай нізіне. Менавіта гэта і дапамагло яе заканахаванню.

— Мы ажыццявілі прарэзку вала на вялікай плошчы. Да нас у Беларусі яшчэ ніхто такіх прарэзаў па маштабах не рабіў. У выніку мы знайшлі вельмі добра захаваныя рэшткі драўлянай сцяны, якая акаляла гарадзішча, — растлумачыў Андрэй Вячаслававіч.

Паводле яго слоў, час узвядзення гэтай сцяны можна лічыць пачаткам горада.

— Гэта былі вельмі складаныя ўмацаванні, некалькі ліній абароны вышыняй 6-7 метраў. Яны складаліся з шэрагу клетак, запоўненых грунтам, і ўяўлялі сабой дастаткова магутныя абарончыя збудаванні. На тэрыторыі Старажытнай Русі іх маглі сабе дазволіць толькі дастаткова буйныя, значныя гарадскія цэнтры. Па сваім маштабе і магутнасці

яны супастаўныя з абарончымі збудаваннямі Мінска на Свіслачы, — дадаў ён.

Так, гэта сведчыць аб тым, што жыхары Мінска былі ў курсе ўсіх сучасных тэхнік будаўніцтва, валодалі ім. А яшчэ, на думку Андрэя Вайцяховіча, знаходка гэтых клетак выразна паказвае, што тут быў дастаткова буйны горад, які ўзнік у самым канцы X стагоддзя і можа атасясамлівацца з летанісным Менскам.

ЦІКАВЫЯ ФАКТЫ І АРТЭФАКТЫ

Безумоўна, на тэрыторыі гарадзішча было знойдзена шмат цікавых артэфактаў. Спецыяльна для гасцей некаторыя з іх выставілі пад шкляным купалам.

— Такія знаходкі ў археалогіі называюцца індывідуальнымі, таму што яны са шкла і металу. Тут прадстаўлены ў тым ліку і найноўшыя знаходкі, якія зусім нядаўна ляжалі ў зямлі, — тлумачыць **загадчык цэнтру археалогіі Інстытута гісторыі НАН Беларусі Аляксей АЎЛАСОВІЧ**. — Тут прадстаўлены і элементы матэрыяльнай культуры, а менавіта жаночага ўбору, каралі сердалікавыя, з горнага крыштало, шкляныя каралі.

Усіх артэфактаў, знойдзеных за час раскопак, хапіла б на цэлы музей з лішкам.

— Вельмі шмат знойдзена вырабаў з металу, шкла, гліны, каменю... Расказаць можна бясконца, але вылучым асноўнае. Так, важнай знаходкай з'яўляецца бронзавы гузік з пазалотай, на якім намалявана аблічча Хрыста. Выкананы ён у візантыйскім стылі. Такія гузікі-драбніцы часцей за ўсё выкарыстоўваліся ва ўборы святара. Гэта рэч датуецца другой паловай XI — XII стагоддзяў. Гэта паказвае, што ўжо ў той час тут знаходзіўся святар дастаткова высокага рангу, — дзеліцца Андрэй Вайцяховіч. — Таксама знойдзены цэлы шэраг нацельных крыжыкаў, пачынаючы ад канца X стагоддзя і заканчваючы XII стагоддзем. Атрымліваецца, што гэты горад з ранніх часоў з'яўляўся носьбітам хрысціянскай культуры і распаўсюджваў яе на сельскую язычніцкую акругу.

Акрамя таго, ён адзначаў сёлета знойдзены шэраг артэфактаў, якія сведчаць аб прысутнасці на селішчы дружны.

— Гэта баявая сякера скандынаўскага тыпу, вельмі рэдкая і дарагая, фрагменты кальчугі, элементы пасавай гарнітуры дружны, шматлікія наканечнікі стрэл,

рэчы элітарныя, — распавядае Андрэй Вячаслававіч.

Аднак гэта не гаворыць аб тым, што горад быў княжацкім цэнтрам, дзе жыў князь са сваёй багатай дружнай. Хутчэй гэта быў абласны цэнтр, дзе прысутнічала княжая адміністрацыя, баярскае насельніцтва і невялікі кантынгент дружны.

Яшчэ цікава і тое, што пры раскопках малага гарадзішча былі выяўлены сляды вялікага пажару, які, хутчэй за ўсё, узнік у выніку ваеннага канфлікту.

— Мы ўзялі ўзоры вугалю для правядзення радыевугляроднага аналізу. І, магчыма, устанавім дату гэтага канфлікту. Есць варыянт, што гэта можа быць звязана з падзеямі 1067 года, — дзеліцца Андрэй Вайцяховіч.

НА ФІНІШНАЙ ПРАМОЙ

Сёлета да кастрычніка плануець завяршыць усе раскопкі і пачаць працэс музейфікацыі.

Менавіта цяпер вядзецца некалькі раскопаў. Так, зусім нядаўна пачаліся работы на тэрыторыі вялікага гарадзішча.

— Знята каля 40 сантыметраў, і пакуль ідуць перамяшаныя матэрыялы XVIII—XIX стагоддзяў разам з матэрыяламі X і першай паловай XI стагоддзяў. Ужо з'яўляюцца некаторыя навалы камяню. Гэта рэшткі печы-камені або жылля, таксама тут ёсць развалены сядзібы XVIII—XIX стагоддзяў, — дзеліцца Аляксей Аўласовіч.

Таксама працягваюцца раскопкі і на малым гарадзішчы. Гэта самая старажытная частка археалагічнага комплексу, якая ўзнікла яшчэ ў жалезным веку.

— Мэта гэтага раскопу — даведацца канструкцыю вала, які ён фарміраваўся і ці былі нейкія ўмацаванні-падсыпкі ў перыяд Старажытнай Русі, — тлумачыць спецыяліст.

Што ж будзе з гэтым комплексам пасля завяршэння археалагічных работ? Варыянтаў некалькі: альбо на гэтым месцы будзе пабудаваны ўнікальны музей пад адкрытым небам, альбо будзе створаны спецыяльны павільён на тэрыторыі Нацыянальнага гістарычнага музея Рэспублікі Беларусі. Безумоўна, першы варыянт быў бы значна больш прывабны для турыстаў. Аднак ёсць шмат унутраных нюансаў, і канчатковы выбар будзе за спецыялістамі музейнай справы і архітэктарамі.

Лізавета ГОЛАД,
фота аўтара.

Гомельскі філіял РУП «Інстытут нерухомасці і ацэнкі»... Гомельская обл., Хойніцкі р-н, г. Хойнікі, ул. Рэвалюцыйная, 2А...

Table with 2 columns: Lot, Наименование. Lists various lots including administrative buildings, material warehouses, and water supply networks.

Начальная цена лота: 102 957,12 руб. (в т.ч. НДС по ставке 20 %). Задаток: 1 000,00 руб. (в т.ч. НДС по ставке 20 %).

Земельный участок для обслуживания здания и сооружений производственной базы на праве постоянного пользования площадью 4,418 га...

Шаг аукциона – 5%. Место проведения аукциона: г. Гомель, ул. Артёма, 23, каб. 2-7. Заявления на участие в аукционе...

Победителем аукциона признается участник, предложивший наибольшую цену на аукционе; лицом, приравненным к победителю...

При подаче заявления участник должен иметь: 1) копию платежного документа с отметкой о вводе денежных средств...

Задаток для участия в аукционе перечисляется до подачи заявления на р/с ВУ49AKBBV200010135000000 в ОАО «АСБ Беларусбанк»...

Задаток, уплаченный участником аукциона, ставшим победителем (лицом, приравненным к победителю), будет засчитан в счет окончательной стоимости Объекта...

Победитель торгов (лицо, приравненное к победителю) обязан: в течение 3 рабочих дней после подписания протокола...

Исвещения о предыдущих несостоявшихся торгах по данному лоту были опубликованы в газете «Звязда» от 18.05.2023 г. № 93, от 03.08.2023 г. № 148, от 07.10.2023 г. № 195, от 20.12.2023 г. № 246, от 23.03.2024 г. № 59, 05.06.2024 г. № 106 и на официальном сайте Госкомимущества РБ...

Организатор: Гомельский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гомель, ул. Артёма, 23, тел.: +375 232 32-46-47; 32-18-95; +375 29 170-46-47; сайт: info.by + e-mail: auction-gino@gino.by.

Продавец: ОАО «ДСТ № 2, г. Гомель», г. Гомель, ул. Красноармейская, 28, тел.: +375 232 33-84-69; +375 44 502-24-31; 29 937-62-18.

Информация о проведении повторных электронных торгов. Организатор: Гомельский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки».

Дата проведения: 10 сентября 2024 г. Предмет электронных торгов и место его нахождения: МФУ Konica Minolta BIZHUB PRO S3000E.

Начальная цена с НДС 20% – 7 207,80 бел. руб. Цена снижена на 30%. Оператор ЭТП – ОАО «Белорусская унитарная товарная биржа».

Исвещение о проведении повторных электронных торгов опубликовано на официальном сайте Государственного комитета по имуществу www.gki.gov.by.

ООО «Фрондера» извещает о проведении публичных торгов в форме открытого аукциона по продаже имущества частного торгового унитарного предприятия «ЗападХимТорг»

Table with 4 columns: Lot, Наименование, Начальная цена с учетом НДС 20%, бел. руб., Задаток, бел. руб., Шаг аукциона, бел. руб. Lists 14 lots of various vehicles.

В отношении лотов проводятся третьи повторные торги. Стоимость снижена на 30%. Ранее публикация размещалась в газете «Звязда» № 153 (30287) от 08.08.2024, стр. 14.

Местонахождение лотов: г. Минск, ул. Калиновского, 117.

В отношении лотов имеется временное ограничение на снятие транспортных средств с учета. Подробнее по тел. +375293650697 (Екатерина)

Дата и время проведения торгов: 9 сентября 2024 года в 14.30 (регистрация с 14.00 до 14.25) по адресу: г. Минск, ул. Мележа, 1, оф. 1127.

Срок приема заявлений и внесения суммы задатка: С 10.00 27 августа 2024 года до 16.00 5 сентября 2024 года.

Условия для участия в торгах: 1. До подачи заявления необходимо внести задаток на р/с ВУ36ALFA 30122215570040270000, код банка ALFGBY2X, УНП: 192789344.

2. Заявления на участие (на каждый лот отдельно) и необходимые документы (согласие о правах и обязанностях сторон в 2 экземплярах на каждый лот отдельно)...

3. К участию в торгах допускаются лица, подавшие организатору торгов в указанный и извещении о проведении торгов срок заявления с приложением необходимых документов и зарегистрированные в журнале регистрации на участие в торгах.

4. В случае если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявления на участие в нем подано только одним участником или...

5. Победитель аукциона (Претендент на покупку) обязан возместить Организатору аукциона стоимость затрат на организацию и проведение открытого аукциона (вознаграждение аукциониста и затраты по размещению публикации в газете)...

6. Победитель аукциона (Претендент на покупку) должен подписать с Продавцом договор купли-продажи предмета торгов после возмещения затрат на организацию и проведение аукциона...

7. Все желающие могут предварительно ознакомиться с предметом торгов. Контактное лицо для осмотра предмета торгов +375293042560 (Андрей). Дополнительная информация по лотам: +375293042560 (Андрей), +375293082762 (Екатерина).

8. Организация и проведение аукциона осуществляется на основании норм Положения «О порядке продажи имущества ликвидированного юридического лица с публичных торгов»...

9. Все мероприятия, связанные со снятием имущества с учета в уполномоченном государственном органе, осуществляет покупатель собственными силами и за свой счет на основании выданной доверенности.

Частное торговое унитарное предприятие «ЗападХимТорг» в лице ликвидатора – ООО «Тариф-Консалтинг», тел. +375 293 365 06 97 (Екатерина) (231335, Гродненская область, Ивьевский район, с/п Лицкинский аг. Липнишки, ул. Виленская, д. 12А, корпус 1, ком. 6, УНП 590828925).

Организатор аукциона: ООО «Фрондера», 220113, г. Минск, ул. Мележа, 1, оф. 1127, тел. 8 (029) 308 28 97 e-mail: info.torgi@orgtorg.by + сайт https://orgtorg.by + telegram https://t.me/orgtorg

Гомельский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» извещает о проведении 13 сентября 2024 г. в 10.00 повторного открытого аукциона с понижением начальной цены на 50% после пяти несостоявшихся торгов по продаже объектов недвижимости – здания и сооружений производственной базы, расположенных по адресу: Гомельская обл., г. Гомель, ул. Обьезданя, 22, принадлежащих открытому акционерному обществу «Дорожно-строительный трест № 2, г. Гомель» на праве собственности.

При подаче заявления участник должен иметь: 1) копию платежного документа с отметкой о вводе денежных средств; 2) физическое лицо – паспорт; представитель физического лица – паспорт и нотариально заверенную доверенность...

Задаток для участия в аукционе перечисляется до подачи заявления на р/с ВУ49AKBBV200010135000000 в ОАО «АСБ Беларусбанк»...

Задаток, уплаченный участником аукциона, ставшим победителем (лицом, приравненным к победителю), будет засчитан в счет окончательной стоимости Объекта...

Победитель торгов (лицо, приравненное к победителю) обязан: в течение 3 рабочих дней после подписания протокола о результатах аукциона...

Исвещения о предыдущих несостоявшихся торгах по данному лоту были опубликованы в газете «Звязда» от 18.05.2023 г. № 93, от 03.08.2023 г. № 148, от 07.10.2023 г. № 195, от 20.12.2023 г. № 246, от 23.03.2024 г. № 59, 05.06.2024 г. № 106 и на официальном сайте Госкомимущества РБ...

Организатор: Гомельский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гомель, ул. Артёма, 23, тел.: +375 232 32-46-47; 32-18-95; +375 29 170-46-47; сайт: info.by + e-mail: auction-gino@gino.by.

Продавец: ОАО «ДСТ № 2, г. Гомель», г. Гомель, ул. Красноармейская, 28, тел.: +375 232 33-84-69; +375 44 502-24-02; 44 755-50-16.

Информация о проведении повторных электронных торгов. Организатор: Гомельский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки».

Дата проведения: 10 сентября 2024 г. Предмет электронных торгов и место его нахождения: МФУ Konica Minolta BIZHUB PRO S3000E.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

**Государственное предприятие «МГЦН» 27 сентября 2024 года
проводит открытый аукцион № 6-АЧ-24 по продаже права заключения договоров аренды
недвижимого имущества, находящегося в частной собственности (далее – имущество)**

№ предмета аукциона	Местонахождение имущества	Площадь (кв. м)	Размер коэффициента спроса к базовой ставке арендной платы (от 0,3 до 3) или размер арендной платы	Начальная цена права заключения договора аренды имущества/ сумма задатка (руб.)	Целевое использование имущества	Наименование имущества, его характеристика, необходимые условия аренды и иные сведения
Арендодатель – ОАО «ЦУМ», тел.: +37517 389-00-10, +37544 770-06-91						
1	г. Минск, пр-т Независимости, 54, пом. 101	12,6	335,66 руб.	55,94	Оказание услуг, иные цели, возможные в данном объекте (по согласованию с арендодателем с учетом требований санитарных и противопожарных норм)	Объект расположен на 3-м этаже универмага «ЦУМ МИНСК». Помещение изолировано от торговых залов и имеет свой вход со стороны лестничных маршей 3-го этажа. Режим работы – по режиму работы основного торгового объекта. Имеется электроснабжение, центральное отопление. Арендатор своими силами и за свой счет производит ремонт арендуемой части изолированного помещения без возмещения затрат арендодателем. Срок аренды – 3 года
2	г. Минск, пр-т Независимости, 54, пом. 100	13,4	356,98 руб.	59,50	Оказание услуг, иные цели, возможные в данном объекте (по согласованию с арендодателем с учетом требований санитарных и противопожарных норм)	Объект расположен на 3-м этаже универмага «ЦУМ МИНСК». Помещение изолировано от торговых залов и имеет свой вход со стороны лестничных маршей 3-го этажа. Режим работы – по режиму работы основного торгового объекта. Имеется электроснабжение, центральное отопление. Арендатор своими силами и за свой счет производит ремонт арендуемой части изолированного помещения без возмещения затрат арендодателем. Срок аренды – 3 года
Арендодатель – ОАО «ЗАВОДСКОЙ РАЙПИЩЕТОРГ», тел.: +37529 149-86-80, +37544 599-90-45						
3	г. Минск, ул. Кабушкина, 94/2-2н	1936,97	3,0 – цокольный и первый этажи; 1,5 – подвал	2 580,04	Любые цели, возможные на данном объекте (по согласованию с Арендодателем)	Часть изолированного торгового помещения 1987 года постройки. Назначение – торговое помещение. Наименование – торговое помещение. Общая площадь части изолированного торгового помещения – 1936,97 кв. м, в том числе площадь цокольного этажа – 1019,33 кв. м, площадь первого этажа – 233,14 кв. м, площадь подвального помещения – 684,5 кв. м, площадь торгового зала 435,1 кв. м. Имеются: центральное отопление, электроснабжение, водопровод, канализация, горячее водоснабжение, телефонная связь. Здание оборудовано системами пожарной сигнализации, охранной сигнализации, видеонаблюдения. Магазин оснащен торгово-технологическим, холодильным оборудованием. Все проектные и ремонтные работы, все технические и организационные мероприятия, а также работы, связанные с перепрофилированием помещений, изменением функционального назначения объекта проводятся за счет средств арендатора без последующей компенсации затрат. Обязательное условие: выкуп торгово-технологического оборудования в соответствии с перечнем. Срок аренды – 3 года

Организатор аукциона – государственное предприятие «МГЦН», г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 10, тел. +375 (17) 360 42 22.
Форма торгов – открытый аукцион на повышение начальной цены.
Аукцион состоится **27 сентября 2024 г. в 11.00** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 7 (зал аукционов).

Приним документов и консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются с **27 августа 2024 г. по 24 сентября 2024 г. включительно** в рабочие дни с **9.00 до 13.00** и с **14.00 до 17.00** (по пятницам – до **16.00**) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6. Заявления на участие в аукционе, поступившие после установленного срока, не рассматриваются. Ответственность за достоверность сведений, указанных в документах, представляемых для участия в аукционе, несет лицо, их подающее.

Порядок оформления участия в аукционе:
к участию в аукционе допускаются юридические или физические лица, в том числе индивидуальные предприниматели, внесшие срок, установленный для приема документов на участие в аукционе, на указанный текущий (расчетный) банковский счет сумму задатка, подавшие организатору аукциона в устной или письменной форме заявления на участие в аукционе с приложением всех необходимых документов, заключившие с организатором аукциона соглашение о правах, обязанностях и ответственности сторон в процессе подготовки и проведения аукциона (далее – соглашение), зарегистрированные в журнале регистрации заявлений. Лицу, допущенному к участию в аукционе, организатор аукциона выдает билет участника аукциона, в котором указывается порядковый номер, под которым данное лицо зарегистрировано.

Для участия в аукционе лица, желающие участвовать в нем, подают организатору заявления на участие в аукционе с приложением следующих документов:
• документ, подтверждающий внесение суммы задатка на расчетный счет ВУ15 BLBB 3012 0190 3985 8 300 1001 в ЦЕУ № 527 ОАО «Белинвестбанк» г. Минск, БИК BLBBVY2X, получатель – государственное предприятие «МГЦН», УНП 190398583, кодификатор назначения платежа – 40901. **Назначение платежа – задаток для участия в аукционе № 6-АЧ-24 по пред-**

мету аукциона № ____. Сумма задатка соответствует начальной цене предмета торгов:
• копия документа, подтверждающего государственную регистрацию юридического лица или индивидуального предпринимателя, без нотариального засвидетельствования – для юридических лиц или индивидуальных предпринимателей Республики Беларусь;
• копии учредительных документов и выписки из торгового реестра страны учреждения (выписка должна быть произведена не ранее шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны учреждения – для иностранных юридических лиц.

При подаче заявления на участие в аукционе:
физическое лицо, в том числе индивидуальный предприниматель, желающее участвовать в аукционе, предъявляет документ, удостоверяющий личность; представитель лица, желающего участвовать в аукционе, предъявляет документ, удостоверяющий личность; доверенность, за исключением случаев, когда юридическое лицо представляет его руководителя; документ, подтверждающий полномочия руководителя юридического лица (приказ о назначении на должность руководителя, или заверенную выписку из решения общего собрания, или решения иного органа управления юридического лица в соответствии с учредительными документами, или трудовой договор (контракт), или соответствующий гражданско-правовой договор, или иные документы, подтверждающие полномочия); – если юридическое лицо представляет его руководителя.

Документы, составленные на иностранном языке, должны представляться (предъявляться) с переводом на белорусский или русский язык (верность перевода или подлинность подлинной переводки должны быть засвидетельствованы нотариально).
Порядок определения победителя аукциона: аукцион проводится в соответствии со ст.ст. 417, 418 Гражданского кодекса Республики Беларусь и порядком проведения аукциона по продаже права заключения договоров аренды недвижимого имущества, находящегося в частной собственности, утвержденным организатором аукциона (далее – Порядок).

Перед началом аукциона организатор аукциона проводит заключительную регистрацию лиц, допущенных к участию в аукционе. Заключительная регистрация представляет собой замену организатором аукциона билетов участников аукциона на аукционные номера, под которыми участники аукциона будут участвовать в аукционе. После проведения аукциона участники аукциона обязаны вернуть эти номера организатору аукциона.

Аукцион проводит аукционист, определяемый организатором аукциона. Аукцион начинается с оглашения аукционистом правил проведения аукциона, шага аукциона. Шаг аукциона устанавливается аукционистом в пределах от 5 до 15 процентов от предыдущей цены предмета аукциона, называемой аукционистом. Аукцион начинается с объявления аукционистом наименования, места нахождения, краткой характеристики недвижимого имущества, право заключения договора аренды которого выставляется на аукцион, начальной цены, срока, на который будет заключен договор аренды. После оглашения данной информации аукционист в соответствии с шагом аукциона объявляет первую цену предмета аукциона. Не допускается продажа предмета аукциона по начальной цене. Аукцион продолжается до тех пор, пока по новой объявленной аукционистом цене аукционный номер поднимет только один участник аукциона. Аукционист трижды называет цену, по которой продан предмет аукциона, и объявляет о продаже данного предмета аукциона, а также сообщает номер участника аукциона, выигравшего аукцион (далее – победитель аукциона).

Если заявление на участие в аукционе подано только одним участником, либо для участия в нем явился только один участник, предмет аукциона продается этому участнику при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов, а такой участник признается лицом, приравненным к победителю аукциона.
Обязанности победителя аукциона (лица, приравненного к победителю аукциона):
подписать протокол о результатах проведения аукциона в день его проведения;
в течение 3 рабочих дней со дня проведения аукциона в установленном порядке перечислить на теку-

щий (расчетный) счет арендодателя сумму, за которую продан предмет аукциона, за вычетом внесенной им суммы задатка;
в течение 3 рабочих дней со дня проведения аукциона возместить организатору аукциона затраты на его организацию и проведение (информация о затратах доводится до сведения участников перед началом аукциона);
в течение 10 рабочих дней со дня проведения аукциона заключить с арендодателем договор аренды имущества.

Размер штрафа, уплачиваемого участником аукциона и (или) его победителем (приравненным к нему лицом) в случаях, предусмотренных законодательством и соглашением, составляет 99 (девяносто девять) базовых величин на дату проведения аукциона.

Дополнительная информация:
возможность осмотра имущества, право заключения договора аренды которого выставлено на аукцион, обеспечивает арендодатель;
организатор аукциона настоятельно рекомендует лицам, желающим участвовать в аукционе, уточнить у арендодателя возможность использования объекта под планируемые виды деятельности (в том числе с учетом требований санитарных и противопожарных норм), размеры арендной платы и коммунальных платежей, а также ознакомиться с проектом договора аренды имущества;

организатор аукциона в течение 5 рабочих дней со дня его проведения возвращает участникам аукциона, за исключением случаев, предусмотренных Порядком, внесенные ими задатки (сумма задатка, внесенного победителем аукциона (лицом, приравненным к победителю аукциона), засчитывается при оплате им стоимости предмета аукциона).

Телефоны для справок: отдел аукционов – +375 (17) 360 42 22, бухгалтерия – +375 (17) 366 36 58.
Извещение о проведении аукциона размещено на сайтах организатора аукциона – www.mgcn.by (раздел «Недвижимость в аренду»); Минского городского исполнительного комитета – www.minsk.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА»), Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь – www.gki.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА ИМУЩЕСТВА»).

Информация о проведении аукциона размещена на сайтах организатора аукциона – www.mgcn.by (раздел «Недвижимость в аренду»); Минского городского исполнительного комитета – www.minsk.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА»), Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь – www.gki.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА ИМУЩЕСТВА»).

ИНФОРМАЦИЯ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

**Государственное предприятие «МГЦН» 17 сентября 2024 года
проводит 379-й открытый аукцион по продаже права заключения договоров аренды
капитальных строений (зданий, сооружений), изолированных помещений, машино-мест,
их частей, находящихся в государственной собственности (далее – имущество)**

№ предмета аукциона	Арендодатель имущества	Местонахождение имущества	Площадь (кв. м)	Размер коэффициента спроса к базовой ставке арендной платы (от 0,3 до 3) или размер арендной платы в БАВ	Начальная цена права заключения договора аренды имущества/ сумма задатка (руб.)	Наименование и целевое использование имущества
48	Белорусское государственное объединение по племенному животноводству «Беллплемживобъединение», тел.: +37517 3746388, +37517 2576381	г. Минск, Старовилениский тракт, 91	304,39	2,0	1 351,49	Помещения под торговый объект, объект общественного питания
49	УП «Минское отделение Белорусской железной дороги» станция Минск Пассажирский, тел.: 8017 2256121, 2256977	г. Минск, пл. Привокзальная, 5	2,0	16,00 БАВ	71,04	Часть площади пола для размещения кофейни самообслуживания. Срок аренды – 3 года
50	Минское областное производственное унитарное предприятие «ИЛОВСКОЕ», тел.: 8 01797 2 12 18; +375 44 726 25 69	Минская область, Мядельский район, Будславский с/с, д. Илово, ул. Заводская, 1/1	391,30	3,0	1 216,16	Здание специализированное розничной торговли для размещения розничного торгового объекта по реализации продовольственных и/или непродовольственных товаров. Срок аренды – 3 года

Договор аренды заключается сроком на пять лет, если иное не указано в настоящей информации.
Организатор аукциона – государственное предприятие «МГЦН», г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 10, тел. +375 (17) 360 42 22.
Аукцион состоится **17 сентября 2024 г. в 11.00** по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 7 (зал аукционов). Прием документов и консультации по вопросам участия в аукционе осуществляются с **23 августа 2024 г. по 11 сентября 2024 г. включительно** в рабочие дни с **9.00 до 13.00** и с **14.00 до 17.00** (по пятницам – до **16.00**) по адресу: г. Минск, ул. К. Маркса, 39, каб. 6. Расчетный счет для перечисления задатка: ВУ15 BLBB 3 012 0190 3985 8300 1001 в ЦЕУ № 527 ОАО «Белинвестбанк» г. Минск, БИК BLBBVY2X, получатель – государственное предприятие «МГЦН», УНП 190398583, кодификатор назначения платежа – 40901, назначение платежа – **задаток для участия в аукционе № 379 от 17.09.2024 по предмету аукциона № ____.**

Порядок проведения аукциона и оформления участия в торгах изложен в извещении о проведении аукциона, размещенном на интернет-сайте: организатора аукциона www.mgcn.by (раздел «Недвижимость в аренду»); Минского городского исполнительного комитета – www.minsk.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА»), Государственного комитета по имуществу Республики Беларусь – www.gki.gov.by (раздел «ПРОДАЖА/АРЕНДА ИМУЩЕСТВА»), Минского областного исполнительного комитета – www.minsk-region.gov.by (раздел «Аукционы по продаже недвижимости»).
Телефон для справок +375 (17) 360 42 22

**Извещение о созыве и проведении
внеочередного общего собрания акционеров**

ОАО «Минскводстрой»

(Республика Беларусь, Минск, ул. Шафарнянская, 11, 4-й этаж, пом. 400, конференц-зал)

Уважаемые акционеры, сообщаем вам, что внеочередное общее собрание акционеров открытого акционерного общества «Минскводстрой» (далее – Общество) будет проводиться в очной форме **05 сентября 2024 года в 17.00** по адресу: Республика Беларусь, г. Минск, ул. Шафарнянская, 11, 4-й этаж, пом. 400, конференц-зал.

- Вопросы повестки дня собрания**
- Об изменении уставного фонда ОАО «Минскводстрой».
 - Об изменении количества акций ОАО «Минскводстрой».
 - Об утверждении Устава ОАО «Минскводстрой».
 - О выходе ОАО «Минскводстрой» из процедуры ликвидации.
 - Об утверждении мер досудебного оздоровления ОАО «Минскводстрой».
 - О согласовании передачи объектов недвижимости ОАО «Минскводстрой» в качестве залога по кредитному договору с ОАО «Белинвестбанк».
 - Об изменении состава Наблюдательного совета ОАО «Минскводстрой».

Внеочередное общее собрание акционеров создано по решению и собственной инициативе Наблюдательного совета Общества согласно ст. 32 Устава Общества. По решению Наблюдательного совета Общества ход общего собрания акционеров будет фиксироваться посредством аудио и/или видеозаписи.

Ознакомиться с решением о созыве и проведении внеочередного общего собрания акционеров Общества, иными документами (информацией), подлежащими предоставлению при подготовке к проведению собрания, можно после согласования даты и времени ознакомления по телефону +375 33 363 71 27 либо 05 сентября 2024 г. с 16.30 до 16.50 по месту проведения внеочередного общего собрания акционеров. Регистрация участников внеочередного общего собрания акционеров будет проводиться 05 сентября 2024 г. с 16.30 до 16.55 по месту проведения внеочередного общего собрания акционеров на основании документа, удостоверяющего личность (паспорт), для представителя юридического лица – также документа, подтверждающего полномочия (доверенность или договор).

Спорт-тайм

Беларускія весляры ўзначалілі агульны залік чэмпіянату свету

У традыцыйным аглядзе «Звязды» — найлепшыя спартыўныя навіны

ГЕРОІ ТЫДНЯ. Беларускія спартсмены заваявалі 11 медалёў на чэмпіянаце свету па веславанні на байдарках і каноэ. У спаборніцтвах удзельнічалі каля 300 весляроў з 48 краін. Беларуская каманда сабрала найбольшую колькасць медалёў планетарнага форуму. Чэмпіёнамі свету сталі Алена Наздрова (каноэ-адзіночка, 1000 м), Мікіта Борыкаў і Алег Юрэня (байдарка-двойка, 1000 м), Юлія Трушкіна і Іна Нядзелькіна (каноэ-двойка, 500 м), а таксама квартал у складзе: Надзея Кушнер, Вольга Худзенка, Уладзіслаў Кравец і Дзмітрый Натынчык (байдарка-чвэрка, 500 м, мікст).

магла Дзінара Смольская, на другім месцы — Ганна Сола, на трэцім — Ксенія Варабей. У спрынце на першым месцы — Ганна Сола, на другім — Адзіна Сабітава, тройку прызёраў замкнула Дзінара Смольская. У мужчын роўных не было Антону Смольскаму, які больш чым на хвіліну апыраўдзіў Дзмітрыя Лазоўскага, які стаў другім. Бронзавы прызёр — Іван Тулацін.

у сваім віншаванні Прэзідэнт Нацыянальнага алімпійскага камітэта Віктар Лукашанка.

КАМАНДА ТЫДНЯ. «Мяшкоў Брэст» стаў пераможцам агульнага «Фіналу чатырох» СЕНА-лігі, які праходзіў у турэцкім горадзе Болу. У вырашальным паўфінале чэмпіёны Беларусі абгулялі глэббалістаў паўночнамакедонскага клуба «Еўрафарм Пелістэр» з Битолю з вынікам 35:31. У паўфінале брастаўчане выйгралі ў грэчаскага АЕКА з Афін — 29:28. У гульні за «бронзу» «Чэхавыя мядзведзі» перамаглі АЕК з лікам 26:24.

НАДЗЕЙ ТЫДНЯ. Беларусы сабралі чатыры медалі на чэмпіянаце свету па барацьбе сярод атлетаў, не старэйшых за 17 гадоў. Кірыл Валеўскі стаў чэмпіёнам свету па грэка-рымскай барацьбе ў катэгорыі да 71 кг. Ганна Пірская (да 73 кг) — сярэбраны прызёр. Ксенія Касцёвіч (да 49) і Паліна Брагінец (да 57) — бронзавыя прызёры чэмпіянату свету.

ТУРНІР ТЫДНЯ. На базе Рэспубліканскага цэнтру алімпійскай падрыхтоўкі па зімовых відах спорту «Раўбічы» адбыліся адкрыты чэмпіянат і першыя турніры Рэспублікі Беларусь па летнім біятлоне. У мужчынскім мас-старце першым фінішавалі Максім Варабей, за ім — Мікіта Лабастаў, на трэцім месцы — Дзмітрый Лазоўскі. У жаночым мас-старце пера-

СЕНСАЦЫЯ ТЫДНЯ. Футбольны вундэркінд з Мінска Аляксей Маёраў у 12 гадоў стаў гульцом мадрыдскага «Рэала», прычым кантракт падпісаны на тры гады. Аляксей — выхаванец школы мінскага «Дынама», дзе яго трэнеравалі былы гулец зборнай Беларусі Андрэй Доўнар. Бацька юнага футбаліста Аляксей Маёраў-старэйшы вазіў сына на прагледы ў акадэміі найлепшых расійскіх клубаў — «Зеніта», «Спартака», «Краснадара», аднак у выніку было вырашана паспытаць футбольнага хасцяца ў Іспаніі. Маёраў-малодшы атрымаў добры трэнераванні і турнірны вопыт у акадэміі барселонскага «Эспаньёла», а цяпер стаў першым беларусам, які трапіў у адзін з найлепшых клубаў планеты.

ПОСПЕХ ТЫДНЯ. У канадскім Сент-Катарыне завяршыўся чэмпіянат свету па акадэмічным веславанні сярод спартсменаў, не старэйшых за 19 гадоў. Беларус Максім Грыбоўскі прадстаўляў Беларусь у спаборніцтвах мужчынскіх адзіночак, па выніках якіх заваяваў сярэбраны медаль. На трэцюю прыступку п'едэстала па выніках фіналу жаночых дзоек двухлопасцевых падняліся Дзяна Глісва і Кіра Каваленка.

Валерыя СЦЯЦКО. Фота з адкрытых чэмпіян.

СЁННЯ

Сонца

Table with 3 columns: Location, Sunrise, Sunset

Месяц

Апошняя кварта 26 жніўня. Месяц у сузор'і Білізнят.

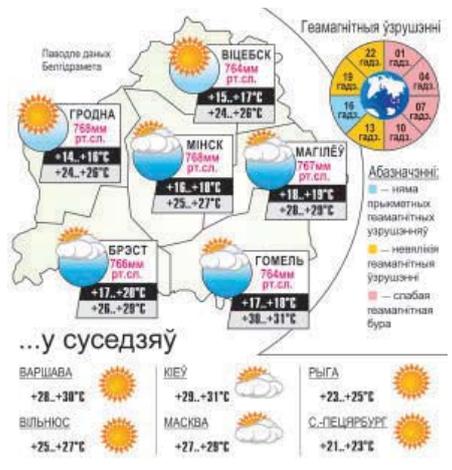
Імяніны

Пр. Евы, Еўдакіі, Аляксея, Аркадыя, Мікалая, Уладзіміра, Федара, Федаса. К. Монікі, Тодара, Цэзара.

Фота Лазавы Г.О.Л.Д.

ЗАЎТРА

27 ЖНІЎНЯ

Даты

Падзеі

Людзі

1652 год — Капль, Клецк і Слуцк атрымалі гербы. 1860 год — нарадзіўся (в. Станькава) граф Карл Эмерыкавіч Чапскі, мінскі гарадскі галава, мецэнат. Яго намаганні ў горадзе адкрыты трамвай-конка (1892), электрастанцыя (1895), тэлефонная станцыя агульнага карыстання (1896), лямбард, начная прытулка, шпіталь, амбулаторыі. Садзейнічаў адкрыццю ў Мінску Таварыства аматараў спорту, гарадскога крэдытнага таварыства, актыўны член Мінскага таварыства сельскага гаспадаркі.

1906 год — нарадзіўся (в. Лявонавічы, цяпер у Нясвіжскім раёне) Сяргей Новік-Пяюн, беларускі паэт і празаік. Супраціўнічаў з віленскім часопісам для дзяцей «Заранка». У Вільні асобнымі выданнямі выйшлі яго п'есы «Цудоўная ноч», «Ёлка Дзеда Мароза», «Прадка над крыжам» і іншыя. За культурна-асветніцкую работу высланы польскімі ўладамі ў пяцігадовую ссылку на Памор'і. У гады Вялікай Айчыннай вайны падтрымліваў сувязь з партызанамі, за што арыштаваны СД; адпраўлены ў лагер смерці Калдычава (быў прыгавораны фашысцкімі ўладамі да пакарання смерцю). 4 ліпеня 1944 года падчас расстрэлу групы вязняў (600 чалавек) быў паранены, але змог уцячы. Пасля вайны выступаў у друку. Пісаў на беларускай, рускай, польскай мовах і на эсперанта. Аўтар зборніка

вершаў «Заўсёды з песняй», кніжкі вершаў для дзяцей «Зорачкі ясныя», «Песні з-за краты» і інш.

1813 год — Напалеон разграміў аб'яднаныя расійска-аўстрыйска-пруская войскі ў бітве каля Дрэздэна. Бітва, якая адбылася ў ходзе Шостай каліцыйнай вайны паміж французскай арміяй пад камандаваннем Напалеона I і Багемскай арміяй саюзнікаў пад камандаваннем Карла Шварцэнберга. Агульныя страты саюзнікаў ацэньваюцца рознымі крыніцамі ў 20—28 тысяч салдат і толькі 26 гармат. З 10—15 тысяч палонных большую частку складалі аўстрыйцы. У мемуарах французскіх генералаў і англійскага пасла Вільсана сустракаецца ацэнка страт саюзнікаў у 40 тысяч салдат. год — утварэнне Антанты — ваенна-палітычнага блока паміж Расійскай імперыяй, Вялікабрытаніяй і Францыяй. За мяжой у афіцыйнай і акадэмічнай літаратуры прынята таксама пашыраная назва Трайнага Антанта. Спыніла сваё існаванне пасля утварэння Лігі Нацый у 1919 годзе.

1896 год — адбылася Англа-занзібарская вайна, якая стала найкарацейшай вайной у гісторыі: яна цягнулася ўсяго 45 хвілін.

1929 год — у СССР скасаваны сямідзённы працоўны тыдзень, замест яго ўведзена так званая пяцідзёнка: праз кожныя чатыры працоўныя дні — адзін выходны (праіснавала да 1931 года).

НИКАЛА ДЭ ШАМФОР: «Каханне як прыліпчывая хвароба: чым больш яе байся, тым хутчэй падхопіш».

УСМІХНЕМСЯ

Дзяўчына пытаецца мужчыну, які ляжыць побач з ёй у самалёце: — А гэта праўда, што авіякампанія бярэ даплату за тое, каб вы маглі сядзець побач з прыгожай дзяўчынай? — Так, але я адмовіўся ад гэтай паслугі...

каванне, — гэта цётка за касай са сваім пытаннем пра пакет.

Ты ўжо вялікі. Цяпер будзеш хадзіць не ў дзіцячых садках, а ў дарослых лес.

Часам мне здаецца, што адзіны чалавек у свеце, якога цікавіць маё мер-

Калі ваша дзяўчына намякае на выселле, скажыце, што хочаце распісацца ў прыгожую дату: 24.24.2024.

